

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2008. ■ GODIŠTE II ■ BROJ 8 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

4

Dogadajnica
**MOLITVA ZA ŽRTVE
TOTALITARNIH SUSTAVA
U JASENOVCU**
**ODRŽAN SUSRET SA
STIPENDISTIMA**
**POVEZALI SE DOBROTA
I PLEMENITOST**

14

Život mladih
**DESETI BISKUPIJSKI
KRIŽNI PUT MLADIH**

18

Gospodarstvo
**NEMA USTUPAKA NA ŠTETU
VJERE I OSOBNIH NAČELA**

21

Župni slikopis
**ŽUPA MARIJE KRALJICE
I SV. JURJA U DAVORU**

23

Braća naša potrebita
**VIŠEMJESEČNI OPORAVAK
MARTINE RUKAVINE**

25

Sportski kutak
**BOG JE NAJVRSĆA TOČKA
U MOM ŽIVOTU**

*Sretan
Uskrs!*

■ USKRSNA PORUKA POŽEŠKOGA BISKUPA

PATNJOM SE STIŽE DO SMISLA I POBJEDE ŽIVOTA NAD SMRĆU

Svetkovina Isusova uskrsnuća ne odvraća nas od pitanja i poteškoća, problema i nevolja, tjeskoba i mraka koje prate naš život. Svetkovina Isusova uskrsnuća učvršćuje nas u nadi da se patnjom stiže do smisla i pobjede života nad smrću, pobjede ljubavi nad mržnjom, dobra nad zlom, snage Duha nad nemoći tijela.

PORUKA POŽEŠKOG BISKUPA ZA USKRS 2008.

Patnjom se stiže do smisla i pobjede života nad smrću

*Koji smo god kršteni u Krista Isusa,
u smrt smo njegovu kršteni.
(Rim 6,3)*

Časna braća svećenici i đakoni, poštovani redovnici i redovnice, dragi bogoslovi i vjeroučitelji, kršćanska braća i sestre!

Mir vama! (Iv 20,19).

Od srca vam čestitam Uskrs! Molim da vam svima na životnom putu trajno svijetli svjetlo slavno uskrsloga Krista, da vam Pobednik nad smrću učvrsti nadu, umnoži radost, da vas ispunji svojim Duhom ljubavi i daruje vam mir.

Isusovo uskrsnuće je najvažnija vijest u povijesti čovječanstva

1 Vijest s Isusova groba: – *Uskrnu kako reče!* (Mt 28,6) – i danas, u sivilu svakodnevnih brzo potrošenih vijesti ima izvanrednu snagu. Ako je jednom od ljudi uistinu uspjelo pobijediti smrt, tada je to jedinstven i presudan događaj koji opravdava sve naše napore oko unapređenja života na svim razinama. U tom događaju ljudsko postojanje nalazi svoj puni smisao.

Svjedoci smo velikoga napretka čovječanstva u materijalnom tj. tehnološkom pogledu. No, istovremeno smo svjedoci da se ozbiljniji pomaci s obzirom na ljudski život, a osobito smrt, ne mogu dogoditi na toj nego duhovnoj razini. Upravo Isusovim uskrsnućem zbio se prodor Duha u ljudsko ograničeno i smrtno postojanje. Dogodilo se čovjekovo oslobođenje od prirodnih uvjetovanosti i

ograničenja, od razorne moći zla i grijeha te njegovo otvaranje punini života. Upravo radi toga ono zavrđuje našu najveću pozornost, ozbiljan pristup i nastojanje da se s njime uskladi ljudski život i svi njegovi sustavi.

Vjerodostojnost Isusova uskrsnuća

2 Može li se Isusu vjerovati? Je li on dovoljno moćan da ostvari takvo silno djelo? Vjerodostojnost uskrsnuća utemeljena je u Isusovoj osobi. On je osobno najavio da će uskrsnuti. Za života je učenicima nekoliko puta obznanio s jasnom svješću i izvanrednom sigurnošću apsolutnoga gospodara života i smrti: *Sin će Čovječji trpjeti i treći dan uskrsnuti!* (usp. Mt 17,23; 20,19; Mk 8,31; 9,9; 9,10; 9,31; 10,34; Lk 9,22; 18,33; 24,7; 24,46). Štoviše, u razgovorima sa suvremenicima, Isus je sebe predstavio kao donositelja uskrsnuća drugima. Kad je uskrisio mrtvoga Lazara posvjedočio je svoju moć nad smrću riječima: *Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umri-*

Svjedoci smo velikoga napretka čovječanstva u materijalnom tj. tehnološkom pogledu. No, istovremeno smo svjedoci da se ozbiljniji pomaci s obzirom na ljudski život, a osobito smrt, ne mogu dogoditi na toj nego duhovnoj razini.

jeti nikada (Iv 11,25-26). Svoju moć da život daruje drugima, obrazložio je svojim božanskim jedinstvom s Ocem: *Ja i Otac jedno smo!* (Iv 10,30) *Uistinu, kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava, tako i Sin oživljava koje hoće* (Iv 5,21).

Rekao je također da će sve uskrisiti na život: *Dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas (Sina čovječjega) i izići će: koji su dobro činili – na uskrsnuće života, a koji su radili zlo – na uskrsnuće osude* (Iv 5,28-29). Njegova je riječ: *Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu* (Iv 3,17).

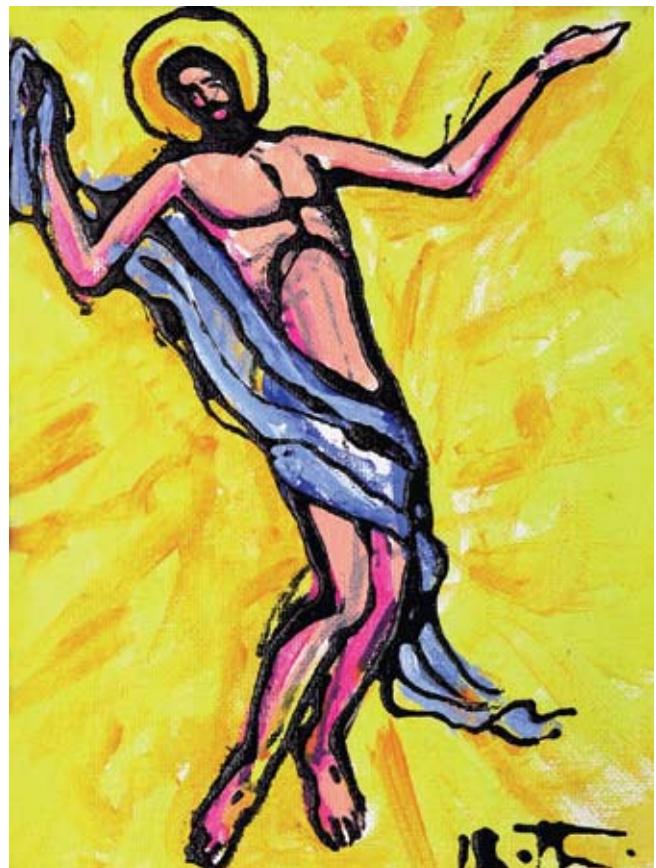
Ovaj kratak uvid u Isusov odnos prema smrti svjedoči da on nije tek misilac koji iznosi svoje teze nego osoba koja djeluje snagom odozgor, u Duhu Svetom, u kojem svaka njegova riječ nalazi vjerodostojnost – a djelo životvornost. Stoga mu na svetkovinu Uskrsa poklonimo svoje obnovljeno povjerenje i molimo da nam snagom svoga Duha otvorí oči, srca i prosvijetli um kako bismo vidjeli i razumjeli silno i nedokućivo djelo Božje i postali njegovim dionicima i svjedocima u svakodnevnom životu.

Može li se Isusu vjerovati?

Je li on dovoljno moćan da ostvari takvo silno djelo?

Vjerodostojnost uskrsnuća utemeljena je u Isusovoj osobi.

On je osobno najavio da će uskrsnuti.

Krštenjem postajemo dionici Isusove pobjede nad smrću

3 Svetkovina Isusova uskrsnuća ne odvraća nas od pitanja i poteškoća, problema i nevolja, tjeskoba i mraka koje prate naš život. Svetkovina Isusova uskrsnuća učvršćuje nas u nadi da se patnjom stiže do smisla i pobjede života nad smrću, pobjede ljubavi nad mržnjom, dobra nad zlom, snage Duha nad nemoći tijela. I ne samo to. Isus je ustanovio način na koji nas uključuje u otajstvo svoga uskrsnuća i daje nam zalog pobjede nad smrću. Svojim je učenicima nakon uskrsnuća zapovjedio: *Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio* (Mt 28 19-20). Sveti Pavao svjedoči kako je krštenje najdublje egzistencijalno sjedinjenje s Isusovom smrću i uskrsnućem, ustajanje na novi život te piše Rimljanim: *Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo zajedno s njime ukopani u smrt, da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života* (Rim 6,3-4). Katekizam Katoličke Crkve uči nas da Kristovo otajstvo nije događaj koji ostaje u prošlosti poput drugih događaja. On je svojom smrću uništio našu smrt i stoga sve ono što je ostvario za nas, čini nas dionicima božanske vječnosti (KKC 1085).

Kršćani su poslani biti svjedoci novoga života

4 U krštenju primili smo poslanje svjedočiti novost života u svojoj svakodnevici. Majka Terezija iz Kalkute protumačila je koliko je to jednostavno a neprocjenjivo. Nakon što je 1979. u Oslo primila Nobelovu nagradu za mir, stigla je u Rim. Oko nje su se okupili brojni znatiželjni novinari, a jedan od njih provokativno je zapitao: »Majko, imate sedamdeset godina! Kad umrete, svijet će biti isti kao i prije. Što se promijenilo po tolikim vašim naporima?« Očekivalo se da će Majka Terezija uskratiti odgovor. Nasmiješila se i rekla: »Znate, nisam nikada pomislila da mogu mijenjati svijet! Samo sam željela biti kapljica bistre vode u kojoj se zrcali Božja ljubav. Čini li Vam se to malo?« Novinar nije uspio odgovoriti, a ona je nastavila: »Potrudite se i Vi biti kapljica bistre vode i tako će nas biti dvije.« Nakon kratke šutnje zapitala je: »Jeste li oženjeni?« »Da, Majko« – odgovorio je. »Recite to i svojoj supruzi pa će nas biti tri kapljice.« Nastavila je s pitanjima: »Imate li djece?« »Troje, Majko« – tiše je odgovorio novinar. »Recite to i svojoj djeci i tako će nas biti šest kapljica...«.

Jednostavno, a duboko! Svatko od nas posjeduje skroman ali dragocjen kapital ljubavi koji svakodnevno što bolje treba investirati. Malo je to ali značajno poslanje koje svatko od nas može izvršavati,

Katekizam Katoličke Crkve uči nas da Kristovo otajstvo nije događaj koji ostaje u prošlosti poput drugih događaja. On je svojom smrću uništio našu smrt i stoga sve ono što je ostvario za nas, čini nas dionicima božanske vječnosti.

neovisno o položaju na kojem se nalazi, neovisno o životnoj dobi ili zdravstvenom stanju. Učinit će nas to sretnima, a naš svijet boljim i radosnijim.

Od srca vam svima želim da ljubavlju Uskrsloga preobražavate naše hrvatsko društvo i ispunite ga uskrsnom nadom. Sve vas pozdravljam i blagoslivljam.

+ Antun Škvorčević,
požeški biskup

U Požegi, 15. ožujka 2008.

Svetkovina Isusova uskrsnuća ne odvraća nas od pitanja i poteškoća, problema i nevolja, tjeskoba i mraka koje prate naš život. Svetkovina Isusova uskrsnuća učvršćuje nas u nadi da se patnjom stiže do smisla i pobjede života nad smrću, pobjede ljubavi nad mržnjom, dobra nad zlom, snage Duha nad nemoći tijela.

U JASENOVCU ODRŽANA MOLITVA ZA ŽRTVE TOTALITARNIH SUSTAVA

Ne zazivamo osvetu nego tražimo priznanje zlodjela

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Ivica Žuljević

Vjernici su bili pozvani da iskažu poštovanje svim žrtvama, povjere ih Božjoj ljubavi i za zločince mole Božje milosrđe.

Molilo se i za nedužno ubijene svećenike za i nakon II. svjetskog rata.

Na Dan obnove čišćenja povijesnog pamćenja i spomena mučenika Požeške biskupije u petak prije Nedjelje muke Gospodnje, 14. ožujka, u župnoj crkvi u Jasenovcu biskup mons. dr. Antun Škvorčević u koncelebraciji s brojnim svećenicima služio je središnje biskupijsko pokorničko bogoslužje u Jasenovcu.

U pozdravnoj riječi biskup je podsjetio na jasenovačke, bleiburske i druge tragove totalističkih sustava zla i nasilja iz dvadesetog stoljeća. Pozvao je nazočne hodočasnike jasenovačkoj Gospi da molitvom iskažu poštovanje svim žrtvama, povjere ih Božjoj ljubavi i za zločince mole Božje milosrđe. U pokajničkom činu molio

je Božje oproštenje za one koji su smisljili nečovječne totalitarne sustave nasilja i ubojstava od jasenovačkog i starogradiškog logora, do bleiburškog, vukovarskog i drugih križnih putova, za pripadnike pojedinih Crkava koji se u teškim ratnim i poratnim vremenima prošlog stoljeća nisu uvijek ponijeli u skladu sa svojim kršćanskim imenom, za one koji nisu dopustili istraživanja nego su za svoj račun manipulirali brojem žrtava i po drugi puta im oduzimali dostojanstvo te izrazio zahvalnost i ponos s onima koji na čelu s bl. Alojzijem Stepincom nisu pokleknuli pred zlom i nasiljem nego su radije podnijeli progone, zatvaranje i mučenje.

Pošten i objektivan pristup

– Neposredno pred ulazak u tjeđan godišnje proslave Isusove muke i smrti spominjemo se u svojoj biskupiji mnoštva ubijene nedužne braće i sestara na ovim prostorima tijekom vladavine krvavih totalističkih sustava u dvadesetom stoljeću. Mi to činimo kao vjernici! Ne postavljamo se za suce povijesti i ljudi. To prepustamo Bogu. Ne pridružujemo se ni jednoj interpretaciji povijesti i počinjenih zločina na ovim prostorima, nego se zauzimamo za cijelovitu istinu o Jasenovcu, Bleiburgu i drugim stradalištima i stratištima nedužnih ljudi sve do Domovinskog rata. Do nje je moguće doći samo poštenim i objektivnim pristupom, znanstvenim istraživanjima. Mi ne zazivamo osvetu za zločince, nego se usuđujemo tražiti od njih priznanje zlodjela i očekivati da zamole oprost, radi svoje vlastite slobode savjesti i pravednosti prema žrtvama – istaknuo je biskup u svojoj propovijedi.

Dodao je, kako na ovaj žalosni petak na kojeg je pozvao papa Ivan Pavao II., utemeljitelj naše biskupije, želimo pokorom, molitvom i osluškivanjem Božje riječi, uskladiti svoje misli i osjećaje, stavove i

Hodočastili vjernici pješaci

Na ovogodišnje korizmeno hodočašće u Jasenovac među velikim brojem vjernika Novljanskog dekanata bio je i velik broj pješaka iz Medurića i Novske, među njima brojna školska djeca. Pjevanje je predvodio komorni zbor crkve sv. Lovre iz Požege na čelu s orguljašem i dirigentom Alenom Kopunovićem Legetinom.

sudove s Božjima te tako doprinijeti čistoći pamćenja teških događaja naše nedavne prošlosti i iskazati zahvalno poštovanje svim žrtvama. Bog ne mrzi ni jedno biće koje je stvorio, kazao je, pa ni onoga koji je počinio najteže zločine jer Božja dobrota i milosrđe su iznad zla.

Izravnavanje nanesene nepravde

– Bog nam poručuje po proroku: *Nije meni do smrti grješnikove, nego da se obrati i živi.* Dok očekujemo da se za svaki zločin, počinjen s bilo koje strane i pod bilo kojom zastavom, utvrdi prava istina i sudskim putem potvrdi njezin pravorijek, svjesni smo ograničenosti ljudskog nastojanja oko pravednosti, utemeljene na uzajamnosti, te svjedočimo vjeru da tek pravednost koju Bog ostvaruje s naslova ljubavi, donosi konačno izravnavanje svake nanesene nepravde i ostvaruje cijelovito dobro, kako za žrtvu tako za zločinca. Bog je na strani progonjenih, zgaženih, obespravljenih i nedužno ubijenih. To nam je posebno snažno očitovo u Isusu Kristu, kad ga je uskrisio od mrtvih. S Isusom se danas svrstavamo na stranu svih nedužno ubijenih na našim prostorima tijekom dvadesetog stoljeća, među kojima je – kako su ovih dana potvrdila istraživanja svećenika don Ante Bakovića – više od 600 svećenika, redovnika i redovnica. Dok u Isusovu krvavom licu gledamo lica svih poniženih, prognanih i ubijenih, vidimo u sjaju njegove uskrsne preobrazbe ostvarenu pravednost za sve nepravedno osuđene i ubijene. Iskazujući im jednako poštovanje, bez obzira koj vjeri, narodu ili svjetonazoru pripadali i povjeravamo ih Božjoj ljubavi. Svjedočimo svoju duboku zahvalnost Bogu ali i ponos za sve one koji su podnijeli mučeništvo, bili ubijeni zbog svoje vjernosti Bogu, Crkvi ili narodu, jer i njihovoj žrtvi dugujemo svoje dostojanstvo i slobodu – istaknuo je biskup Škvorčević.

Nakon popričesne molitve održana je pokornička procesija oko crkve s kipom jasenovačke Gospe u kojoj su joj vjernici zahvalili za primljenu utjehu i snagu u teškim vremenima te joj iskazali svoju odanost i ljubav, povjeravajući njezinu majčinsku skrbi i žrtve nasilja. Pri svršetku procesije biskup je predvodio molitvu povjere Majci Božjoj.

KORIZMENI SUSRET SVEĆENIKA I ĐAKONA POŽEŠKE BISKUPIJE

Svećenici trebaju prednjačiti u duhovnim naporima

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Duško Mirković

Udvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi održan je 3. ožujka korizmeni susret duhovne obnove za svećenike i đakone Požeške biskupije. Na temelju kratkog biblijskog čitanja iz Knjige mudrosti na početku susreta biskup mons. dr. Antun Škvorčević je podsjetio svećenike na važnost četverostrukog odnosa: Božjeg prema nama, našega prema Bogu, našega prema sebi samima i našega međusobno.

Oblikovanje po mjeri svijeta

Istaknuo je da se Božji odnos prema svakom čovjeku sastoji u milosrđu, praštaju i ljubavi te da nitko od nas ne može biti od njega odbačen. No, upozorio je da naš odnos prema Bogu može biti razlogom naše udaljenosti od Njega te da je korizmno vrijeme milosna prigoda ispi-

tati se kako stojimo u tom pogledu. Zatim se osvrnuo na odnos prema sebi samima ističući koliko je bitno svakodnevno svjesno nastojanje oko duhovne izgradnje kako ne bismo postali ljudi izgubljena duhovnog identiteta, oblikovani po mjeri svijeta. Potaknuo je svećenike da dok potiču vjernike na molitvena okupljanja, pokoru i djela milosrđa, sami duhovno ne potonu, nego prednjače u duhovnim naporima. Progovorio je potom o međusobnim svećeničkim odnosima, te istaknuo kako se protivljenjima, ocrnjivanjima i preziranjima nikada nije moglo ništa dobra postići. Zbog toga je važno u iskrenosti i poštovanju govoriti i pristupati jedni drugima te i u tom pogledu biti uzor vjernicima.

Izdaja – ne poznam toga čovjeka

Potom je p. Mijo Nikić iz Zagreba održao duhovno izlaganje na temu »Obratite se i vjerujte evangeliju«. Kako bi što bolje razumjeli sebe kao osobu predavač je prisutnima predstavio cijelovit pristup čovjeku koji se sastoji od četiri dimenzije: tjelesne, emocionalne, društvene i duhovne. Naveo je tri područja na kojima čovjek pada u grijeh i udaljava se od Božje blizine: napastovanje sotone, duh

▲
Svećenici su bili upoznati i s nekim predstojećim zajedničkim pastoralnim događanjima.

ovoga svijeta i požude tijela. Stoga smo svi pozvani na trostruko obraćenje: intelektualno, emocionalno i instinktivno. Istaknuo je shemu Petra Pada koja je primjenjiva na bilo koju osobu: oholost, zanemarivanje molitve, upuštanje u slobodne aktivnosti, slijediti Isusa iz daleka a ne iz blizine, grijanje uz vatru – naći sebi neku utjehu, stvarna izdaja – ne poznam toga čovjeka.

U drugom dijelu susreta svećenici su upoznati s nekim predstojećim zajedničkim pastoralnim događanjima, među kojima je i biskupijsko hodočašće u Lurd. Biskupijski povjerenik za duhovna zvana Želimir Žuljević i povjerenik za mlade Stjepan Škvorc izvjestili su o aktivnostima na svome području te najavili daljnje programe. Susret je završio pokorničkim bogoslužjem te klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

MISNO SLAVLJE ZA POGINULE HRVATSKE BRANITELJE S PODRUČJA PLETERNICE

Branitelji su živote najbolje odživjeli

Uspomen na 28 hrvatskih branitelja, poginulih i nestalih s područja grada Pleternice za vrijeme Domovinskog rata, u župnoj crkvi u Kuzmici požeški biskup mons. Antun Škvorčević 24. veljače služio je svetu misu zadušnicu. U uvodnom dijelu slavlja biskup je zahvalio svima onima koji ne dopuštaju da u našim srcima nestane molitveno pamćenje na one koji su dali svoje živote za našu slobodu i dostojanstvo.

– Naši branitelji koji su položili svoje živote nisu ih položili iz sebičnosti nego iz ljubavi za ovu zemlju i za nas. Nismo se na ovom misnom slavlju sabrali ni kao političari ni kao povjesničari već kao vjernici i na taj način gledamo na djelo naših branitelja, osobito onih koji nikada nisu

ni pomislili bilo kome učiniti zlo nego su samo branili svoje – istaknuo je među ostalim biskup u prigodnoj propovijedi.

– Bistrina vjere kojom se pristupa onome koji polaze život za drugoga uvijek nas iznova ohrabruje da oni nisu živote izgubili nego su ih najbolje odživjeli. Nema boljeg načina da se odživi postojanje nego da živiš za drugoga. Zato s vjerničkim poštovanjem pristupamo našim žrtvama i pamtim ih kao blagoslov – poručio je biskup Škvorčević.

Na kraju slavlja biskup je podsjetio kako najbolje pamte naše poginule oni koji su ih voljeli, njihove majke, očevi, supruge, djeca. Na taj način imaju dragocjenu ulogu u našem društvu, ulogu pamćenja u ljubavi. Međutim to ljudsko pamćenje

Snimio: Duško Mirković

▲
Misno slavlje u spomen na 28 hrvatskih branitelja, poginulih i nestalih, predvodio je biskup Škvorčević.

pa i ono u ljubavi ipak je nemoćno pred Božjim pamćenjem. Ljubav kojom je Isus Krist položio svoj život za nas jamstvo je da ni jedna ljubav koja je odživljena na ovoj zemlji neće propasti i nije besmislena pa tako ni naših branitelja. (Lj.M.)

MISNO SLAVLJE UZ ŠESTU OBLJETNICU SMRTI KARDINALA KUHARIĆA I DAN GRADA POŽEGE

Izgradujte u ovom gradu civilizaciju ljubavi

Snimio: Duško Mirković

Želimo moliti za Božju mudrost sadašnjeg vodstva grada ali i za sve građane, kazao je biskup.

U požeškoj katedrali biskup mons. dr. Antun Škvorčević u koncelebraciji s požeškim svećenicima i redovnicima predvodio je 11. ožujka svečano misno slavlje u spomen na šestu obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića i Dana grada Požege. U uvodnom dijelu biskup je podsjetio kako je prije šest

godina preminuo zagrebački nadbiskup Kuharić koji je bio i nadbiskup prostora koji se sada nalaze u granicama Požeške biskupije. Misnim slavljem želi mu se iskazati poštovanje i zahvalnost te njegovu dušu povjeriti Božjem milosrđu.

– Mi dugujemo silno mnogo onima koji su živjeli prije nas a na ovoj svetoj misi želimo se sjetiti i Bogu povjeriti sve one koji su svojom žrtvom, plemenitošću i ljubavlju izgrađivali ovaj grad u svim njegovim vrijednostima, duhovnim i materijalnim. Želimo također moliti za Božju mudrost sadašnjeg vodstva grada, ali i ujedno moliti i za sve građane da s posebnom osjetljivošću žive svoje dane, uvijek iznova povezani s Bogom izgrađujući civilizaciju ljubavi – kazao je biskup.

U propovijedi biskup Škvorčević je podsjetio kako se u pisanim spomenicima Požege prvi puta spominje prije 780 godina. Kroz sva ta stoljeća ljudi koji su

živjeli u ovom gradu postavljali su ona ista pitanja o sebi samima, koja postavljamo i mi danas.

– To su ta temeljna, ali i dramatična pitanja. Mi nismo stvoreni za ovdje koje je omeđeno smrću nego za istinsku slobodu koja nas oslobađa smrći, a koju nam je darovao Isus Krist. U tu i takvu slobodu tijekom 780 godina vjerovala je većina u ovom gradu. Vjerovali su i oni koji su se borili za slobodu za vrijeme fra Luke Ibrišimovića prije 320 godina kao i oni koji su tijekom Domovinskog rata polagali život za našu slobodu. Polažući život za slobodu oni su nadišli ovaj neslobodni svijet kako bi živjeli slobodu u njezinoj punini. To vjerujemo po onom što nam je Bog objavio u Isusu Kristu. U takvog Isusa vjerovao je i naš kardinal Franjo, takvog Isusa Krista je navještao i takvog čovjeka u Isusu Kristu zastupao – poručio je biskup Škvorčević. (Lj.M.)

ŽUPA SVETOG JOSIPA U SLATINI SLAVILA SVOG NEBESKOG ZAŠTITNIKA

Računajmo s Bogom poput sv. Josipa

Župa sv. Josipa u Slatini proslavila je 15. ožujka svoga zaštitnika a grad svoj Dan. Svečano euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predvodio je biskup dr. Antun Škvorčević. S njim su koncelebrirali domaći župnik i dekan Slatinskog dekanata Vladimir Škrinjarić, čadavički župnik Valentin Halić, sladojevački župnik Ivan Mitrović, biskupijski kancelar Ivica Žuljević te đakon Ivan Štivičić.

Biskup je u uvodu podsjetio da je sv. Josip bio posvema u službi Isusova otajstva te da nas njegov blagdan potiče i poziva da mu se i mi nastojimo otvorena srca približiti. Pozdravljajući sve naznačne, pohvalio je gotovo dvjesto pješaka koji su stigli na

slavlje iz voćinske župe. Povjerimo župu i cijeli grad Slatinu zagovoru sv. Josipa da nam svima pomogne živjeti dostoјno i časno svoje dane.

U homiliji biskup je istaknuo kako nam liturgijska biblijska čitanja predstavljaju sv. Josipa prvenstveno kao čovjeka koji sa svom ozbiljnošću i iskrenošću računa s Bogom i s pomnošću istražuje koje mu je mjesto i ulogu on dodijelio, da bi je sa svom vjernošću ispunjavao. Podsjetio je kako mi ljudi organiziramo život i jedni drugima dodjelujemo uloge koje u tom sklopu trebamo izvršiti. Za svakoga od nas osobno, za obitelj i širu zajednicu poput sv. Josipa

presudno je, istaknuo je, tragati za onim što nam je Bog namijenio kad nas je baš u ovom povijesnom trenutku pozvao u život i postavio živjeti u ovom dijelu svijeta. Što to konkretno znači prikazao je na primjeru bračnog i obiteljskog života. Ukoliko supruzi pristupaju jedan drugom kao osobama koje je želio Bog, njihovo zajedništvo se ostvaruje iz dubokog duhovnog korijenja i ima drugačiju čvrstinu nego li ono koje se pokušava živjeti kao određeni interesni ljudski dogovor. Biskup je pozvao sve štovatelje sv. Josipa da ga naslijeduju te iskuse radost i veličinu tako življenog osobnog, obiteljskog i javnog života. (I. Ž.)

BISKUP ŠKVORČEVIC POHODIO KAZNIONICU U POŽEGI

Ne moramo biti žrtve zla

Snimio: Ivica Žuljević

Na Dan čišćenja povjesnog pamćenja i spomena mučenika biskup mons. dr. Antun Škvorčević posjetio je i požešku Kaznionicu u kojoj je zajedno s ravnateljem Slavkom Oreškovićem i drugim kaznioničkim djelatnicima te zatvorskim kapelanom Slavkom Starčevićem i kancelarom Ivicom Žuljevićem u krugu ženskog zatvora ispred spomenika ženim zatvorenici položio cvijeće, zapalio svjeće i pomolio se za žrtve komunističkog sustava koje su tamnovele u tom zatvoru. Potom je u kaznioničkoj dvorani predvodio euharistijsko slavlje za spomenute djelatnike i zatvorenike.

U homiliji biskup je zapitao sve naznačne razumijeli se i podsjetio ih kako čovjek znanstvenim i drugim putovima uspijeva upoznati stvarnost oko sebe, ali da sam sebi ostaje velika nepoznаница, osobito po pitanju zla, koje ga zahvaća i čija žrtva nerijetko postaje. Podsjetio je kako niti najveći ljudi, proroci pa ni sam Isus nisu mogli izbjegći zlo, nego su bili nedužno proganjeni i ubijeni, ali da sami nisu bili sudionici zla. Naš ranjeni duh, sklon zlu, doda je, može se liječiti i učvršćivati kroz zajedništvo s Bogom u molitvi i tako izbjegći da postanemo žrtvom zla, i da uložimo svoje snage u ono što je plemenito i dobro. Pozvao ih je da upotrijebi svoje vrijeme boravka u zatvoru upravo za duhovno liječenje i učvršćenje kroz iskrenost pristupa samima sebi i zajedništvu koje žive s Bogom u svakodnevnoj molitvi. (I. I.)

ODRŽAN SUSRET SA STIPENDISTIMA POŽEŠKE BISKUPIJE

Želimo prema vama svjedočiti ljubav

Piše: Ljiljana Marić

Snimio: Duško Mirković

U prostoru Katoličke klasične gimnazije u Požegi 8. ožujka održan je susret sa stipendistima Požeške biskupije. I ove godine Požeška je biskupija nastavila s projektom novčane pomoći studentima i srednjoškolcima koji dolaze iz brojnih obitelji ili iz obitelji slabijeg imovinskog stanja. Trenutno stipendije prima 56 -ero mlađih, od čega 24 studenta u iznosu od 600 kuna, a ostalo su srednjoškolci kojima se plaćaju autobusne karte ili smještaj u domu.

Na početku susreta nazočne je, među kojima su bile i obitelji stipendista, pozdravio požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević koji je kazao da biskupija prema mladima koji primaju stipendije, kao i prema njihovim obiteljima želi gajiti jedan poseban odnos koji neće biti sve-

den samo na materijalno davanje nego je to pristup vjere. Kada netko drugome pristupa kao vjernik i promatra ga Božjim očima, dodao je, onda mu najtočnije pristupa.

Ne zapustite izgradnju srca

– Čovjek se najbolje izgrađuje kada mu se pristupa s ljubavlju i kada on tu ljubav ugrađuje je u svoj život. Ljubav koju svjedočimo prema vama ne očituje se samo kroz materijalni dar nego ponajprije u iskazivanju poštovanja prema vama. Ukoliko to poštovanje i ljubav budete iskazivali prema drugima gradit ćete civilizaciju ljubavi bez koje naša ljudska civilizacija ne može opstati. Dok se intelektualno izgrađujete, ne zapustite izgraditi svoje srce kako biste postali cjelovi-

ta bića – poručio je biskup stipendistima, dodajući da ih sve prati u molitvi.

U dalnjem dijelu susreta ekonom biskupije preč. Nikola Jušić je u prigodnom nagovoru progovorio o Božjem pogledu na materijalna dobra. Čovjek je po Božjoj promisli biće ljubavi te je bogat samo onaj koji u srcu ima Boga. I dok nas materijalistički svjetonazor uči ljude vrednovati prema 'kaputu', Isus Krist pristupa čovjeku kao biću koje je od Boga stvoreno za vječnu sreću i blaženstvo. Preč. Jušić je upozorio kako se dobro ne luče pojmovi bogatstva i škrrosti.

Uokviriti se u Kristu

– Bogatstvo po sebi nije zlo dok je škrrost, bila ona u siromaštvu ili bogatstvu, uviđek glavni grijeh i počelo mnogih drugih zala. Bogatstvo je jedna materijalna odlika, a škrrost je mana, defekt srca i savjesti. Vremenito dobro može biti kojeg puta uzrok škrrosti i zla srca, ali škrrost se ne očituje samo u stisnutoj ruci koja ne želi drugome ništa pružiti. Ona može biti nemar za svagdanje obvezne, nemar prema daru kojeg smo primili od Boga ili od ljudi – upozorio je preč. Jušić, dodajući da bi ovaj susret trebao biti poticaj da budemo u okviru kojeg je postavio Isus Krist kako bismo bili prezentna slika svijetu Božjeg nauma o čovjeku.

Duhovnu obnovu za branitelje i njihove obitelji vodio je prof. dr. Tomislav Ivančić

DUHOVNA OBNOVA ZA BRANITELJE I NJIHOVE OBITELJI

Ne boj se, samo vjeruj!

U Dvorani sv. Terezije Avilske održana je 20. veljače korizmena duhovna obnova na temu »Ne boj se! Samo vjeruj!« za branitelje i njihove obitelji. U prepunoj dvorani duhovni seminar vodio je prof. dr. Tomislav Ivančić. Kako velik branitelja boluje od PTSP voditelj je dao nekoliko lijekova iz 'duhovne apoteke' uz pomoć kojih se može ozdraviti i od ove bolesti koja je često prisutna i kod onih koji su izloženi čestom i dugotrajnom stresu. Prva i najvažnija terapija je vjera jer je to način da čovjek izide iz svojih kriza, odnosno vjera je spoznaja da te netko voli i da ti netko želi samo dobro.

– Morate znati da vas Bog voli. Svi vas mogu izdati i ostaviti, ali Bog nikada. Morate postati svjesni da postoji netko tko stalno pazi na vas i od koga stalno

možeš očekivati samo dobro. Bog je moj otac, a ja sam njegovo dijete i kao takvo ja imamo pravo na njegovu baštinu, a njegova baština je nebo. Bog nikoga ne šalje pakao jer on je ljubav i dobrota, u pakao čovjek ide sam – poručuje dr. Ivančić.

Dodao je da se PTSP može vrlo brzo liječiti, ali na duhovnoj razini. Detaljnije o liječenju te bolesti uskoro će biti objavljena i knjiga dr. Ivančića. Isto tako nudio je i mogućnost da se u Požegi, nakon Davora i Slavonskog Broda, osnuje braniteljska terapijska zajednica.

Prije seminara branitelji i njihove obitelji sudjelovali su na misnom slavlju, pokorničkom bogoslužju te križnom putu u požeškoj katedrali koje je predvodio vlč. Pavao Mokri. (H.T.)

Učenici požeške Katoličke klasične gimnazije postavljali pitanja biskupu Škvorčeviću

Ovo nije škola samo za diplomu nego za život

Piše: Ljiljana Marić

Snimio: Duško Mirković

Sve što je u životu lagano i ugodno ostavlja na površini ažrtva

Kako ste došli na ideju da osnujete Katoličku klasičnu gimnaziju, je li naša škola u prednosti u odnosu na druge škole, kako ste se osjećali kada ste saznali da ste postali biskup, osjećate li težinu svećeničkog poziva, voli li biskup rock, prezire li heavy metal, može li svećnik ići u rock klub? To su samo neka od pitanja koja je pedesetak učenika prvih razreda požeške katoličke klasične gimnazije anonimno u pisanom obliku uputilo biskupu mons. dr. Antunu Škvorčeviću.

Bili bismo siromašniji

Na njih je biskup odgovorio na susretu s gimnazijalcima u Dvorani bl. Alojzija Stepinca 7. ožujka. Odgovarajući na pitanje

o osnutku Katoličke klasične gimnazije u Požegi i Virovitici kazao je: «Bilo bi šteta ne iskoristiti mogućnost da na prostorima srednje Slavonije nemamo klasične gimnazije. Mladi bi bili uskraćeni u svojim pravima u odnosu na druge prostore koji imaju takve škole, a osim toga bili bi siromašniji bez jedne takve škole. U njoj se ne uči samo za diplomu nego ona pomaže čovjeku da se razvije u slobodnu osobu za koju će ljubav biti najveća duhovna zakonitost»

Gimnazijalcima je poručio da vjeronauke ne shvate kao predmet na kojem se uče abstractne stvari nego da to bude predmet na kojem će propitivati sebe kako bi se znali u svojoj slobodi opredijeliti za prave vrijednosti života. Isto tako ih je upozorio kako bi bilo

loše kada bi svu svoju pažnju i snage usmjerili samo prema školi i stjecanju znanja.

Glazba koja oplemenjuje

– Škola i ocjene ne trebaju vam biti prve vrijednosti. Prva i najvažnija vrijednost nakon Boga si ti kao osoba. Bog je sigurnost tvoga postojanja a petica i jedinica koje dobivaš su prolazne – kazao je biskup.

Odgovarajući na pitanje kako se osjećao kada je čuo da će biti biskup kazao je da mu nije bilo lako tim više što je imenovan za biskupa biskupije koja još nije bila ustupljena. Iako je zbog toga osjećao svu težinu odgovornosti uz Božju pomoć prihvatio je tu službu zbog povjerenja koje mu je iskazao Sveti Otac. Svećenik je lijepo biti, dodao je, ali nije lako. Međutim, sve što je u životu lagano i ugodno ostavlja na površini ažrtva oplemenjuje.

Na kraju je odgovorio i na nekoliko osobnih pitanja među kojima su bila i ona o glazbenom ukusu. Kazao je da nije imao smisla za rock i heavy metal, ali da nije protiv njih. Upozorio je mlađe da ne slušaju glazbu koja budi agresivne osjećaje. Poručio je da slušaju glazbu koja ih oplemenjuje, a ne onu koja ih želi iznutra razderati. Što se tiče odlaska svećenika u kafiće i barove, odgovorio je da oni mogu ići na svako pristojno mjesto pa tako i u kafiće ukoliko su takvi.

DUHOVNA OBNOVA ZA ZDRAVSTVENE I PROSVJETNE DJELATNIKE

Najvažnije u životu je biti Isusov prijatelj

UDvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi 16. veljače prof. dr. Tomislav Ivančić održao je korizmeni duhovni seminar za članove Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i teh-

ničara u Požeškoj biskupiji, zatim članove Hrvatskog katoličkog liječničkog društva i Katoličke udruge prosvjetnih djelatnika u Požeškoj biskupiji.

U uvodnom dijelu nazočnima se obratio biskup mons. dr. Antun Škvorčević koji je podsjetio da je korizma vrijeme kada treba naći vremena za sebe, za pogled u unutrašnjost svoga srca te kroz molitvu, post i čiđenje dobrih dijela dopustiti da Bog bude što prisutniji u nama. To znači, dodao je, da je korizma zapravo radosno vrijeme u kojemu se nastoji vježbatи vlastita duhovna sloboda pred sobom i pred Bogom.

Dr. Ivančić kazao je da je čovjek cjelina duha, duše i tijela, ali je čovjek ponajprije po duhu čovjek. On ne samo što još nije našao odgovor na pitanje što je to život nego isto tako ni na pitanje što je to bolest. Ona je tajna, ali i izraz zla.

– U Svetom pismu stoji da zlo potječe od toga što smo se odvojili od Boga. Moramo znati da bolest i pakao nisu kazna jer Bog nikoga ne kažnjava paklom. Isus nije došao na zemlju da sudi nego da spasi. On je bio prvi liječnik. Logoterapija kaže da čovjek može sve podnijeti ako ima odgovor na ono ZAŠTO, odnosno ako ima zašto živjeti podnijet će najgore bolesti. Čovjek se može izdignuti iznad svega i ni jedna bolest ga ne može ubiti – objasnio je dr. Ivančić.

Čovjekov duh, dodao je, ima vrhunske sposobnosti koje dolaze od Boga. Dovoljno je da samo vjeruje Bogu jer onom koji vjeruje sve je moguće. Isus je govorio: «Tvoja te vjera spasila!». Vjera je vjerovanje da me Isus voli i da će mi pomoći, zato je najvažnije u životu biti njegov prijatelj, poručio je dr. Ivančić. (H.T.)

DJECA IZ KUĆE SV. JOSIPA IZ HRVATSKOG LESKOVCA U POSJETI PLETERNIČKOJ ŽUPI

Povezali se dobrota i plemenitost

Piše: Vesna Milković

Dvadeset i osmero djece iz Kuće sv.Josipa za nezbrinutu djecu iz Hrvatskog Leskovca u danima vikenda nakon blagdana sv.Valentina posjetilo je župu sv.Nikole u Pleternici. Njih i časne sestre ,koje skrbe o njima, u goste je pozvao župnik preč. Antun Ćorković, a u svojim domovima ugostilo ih je više pleterničkih obitelji.

Ljubav i pažnja

– U našoj župi oduvijek se slavi i časti sv.Valentin poznat po svojoj ljubavi za čovjeka pa smo i mi odlučili, nakon što završi devetnica njemu u čast, da svoj duhovni hod iz tih dana 'pretočimo' u nešto korisno. Prije pet godina prvi puta smo pozvali djecu iz Hrvatskog Leskovca da budu gosti u našim obiteljima, da ih bar na kratko okružimo ljubavlju i pažnjom koju nisu mogli dobiti u svojim domovima. Poslije toga smo ih svake godine posjećivali u domu i darivali, a ovaj puta su oni ponovo došli nama u goste – objasnio je župnik Ćorković.

Dom za nezbrinutu djecu u Hrvatskom Leskovcu vode časne sestre karmeličanke Božanskog Srca Isusova a u

njemu je 30-ero djece između 8 i 19 godina. -Ova djeca su iz raznih razloga udaljena od svojih obitelji i svako od njih ima svoju tužnu životnu priču. Mi im pomognemo oko škole, idemo s njima na ljetovanje, nastojimo ih zbrinuti i kad završe školu. Prošle smo godine imali i jednu svadbu u domu. Ovaj posjet je prilika da upoznaju nove ljudе i steknu prijatelje a na njih ostavlja silan dojam – kazala je sestra Katarina Pišković, voditeljica doma.

Posjetili biskupa

Pozivu župnika da ugoste djecu odazvao se veliki broj a mnogi su željeli kući povesti dvoje ili troje djece. -Bilo je nemoguće ne odazvati se na poziv župnika kad znamo da su u pitanju djeca kojima je obiteljski ugodaj itekako potreban – kazala je Božena Šojat. -Ovdje sam sa snahom Katom i unukom Emom. U kući nas je inače šestero pa će naša gošća moći vidje-

Snimio: Duško Mirković

ti pravu veliku obitelj – dodala je Marija Vidmar.

Kako su djeca bila oduševljena ovom posjetom župnik je obećao da će pokušati dogоворiti ponovni posjet u vrijeme devetnice Gospi od suza.

Djecu je u Biskupskom domu u Požegi primio i biskup mons. Antun Škvorčević. Izrazio je radost što je dobrota i plemenitost povezala Pleternicu i Hrvatski Leskovac.

– Dobar je onak tko s Bogom računa i ima veliko srce kojim nastoji prilaziti drugima. Kroz tu i takvu dobrotu nastaje neki Božji svijet. Djeco, vi ste znak postojanja upravo takve dobrote, jer iz povezanosti s Bogom nastojte živjeti jedni s drugima – poručio je požeški biskup.

▲ Oduševljenu djecu primio je biskup Škvorčević a za uspomenu zajednički su se fotografirali u crkvi sv. Lovre.

Biskupijsko natjecanje iz vjeronauka za osnovne i srednje škole Požeške biskupije

Virovitičani treći puta zaredom pobjednici

U Požegi je 27. veljače 2008. u organizaciji biskupijskog Katehetičkog ureda i županijskih ureda održano biskupijsko natjecanje iz vjeronauka, odnosno Vjeronaučna olimpijada za osnovne i srednje škole. Iz osnovnih škola sudjelovalo je 9 ekipa, a iz srednjih škola 19 ekipa. Prvi krug natjecanja, pisanje pismenoga testa, održan je, za osnovne škole u OŠ Antuna Kanižlića, a za srednje škole u Poljoprivredno-prehrambenoj školi.

Drugi krug natjecanja, odnosno tombola, nastavljen je u Dvorani sv. Terezije Avilske. Posebno je bio uzbudljiv treći krug natjecanja, milijunak, u koji je ušlo 5 najbolje plasiranih ekipa.

Najbolji rezultat među osnovcima postigla je ekipa OŠ Mladost Jakšić koju je činila Jelena Matić, Antonija Uldrijan, Iva Lukić i Ana-Marija Glavaš. Za natjecanje ih je pripremala vjeroučiteljica Silvija Uldrijan. Drugo mjesto je osvojila ekipa iz Starog Petrovog Sela, a treća je

iz Pleternice. Ekipa virovitičke Gimnazije Petra Preradovića po treći puta osvojila je prvo mjesto. Pobjedničku ekipu koju čine Ivana Gojević, Ivana Antal, Emanuel Švraka i Ivana Petrović pripremala je prof. s. Ana Oršolić. Druga je požeška Ekonomskička škola, a treća Gimnazija Požega.

Katehetski je ured nabavio za sve natjecatelje, njihove vjeroučitelje-mentore i

članove Povjerenstva, majice s natpisom njihove škole i oznakom biskupijskog natjecanja, kao i kemijske olovke s natpisom. Svi sudionici natjecanja dobili su priznanja i pohvalnicu, a prva, druga i treća mjesta iz osnovnih i srednjih škola dobila su uz diplomu i vrijedne nagrade: Ilustriranu Bibliju mladih, Kompendij, Katekizama KC i Novi zavjet s Psalmima. (M.S. i H.T.)

Kaptolački župljeni svake korizmene nedjelje pješice hodočastili u filijale župe

Stado smo koje se nije raspršilo

Piše: Silvija Ivanković

Snimila: Silvija Ivanković

Vjernici kaptolačke župe sv. Petra i Pavla i ove su korizme nedjeljom pokorničkom procesijom simbolično povezali sve dijelove svoje župe svjedočeći snažno zajedništvo u molitvi, pjesmi, žrtvi i odricanju. Svakoga su nedjeljnog jutra hodočastili od župne crkve do kapelica u filijalama svoje župe - Doljanovcima, Češljakovcima, Ramanovcima, Alilovcima i Golom

Brdu - u kojima su sudjelovali na misnom slavlju. Ovogodišnji je korizmeni hod, na poticaj vjeroučiteljice Ljubice Maljur, obilježen posebnom nakanom. Zahvala je to Bogu za 28 godina svećeničke službe kaptolačkog župnika preč. Vladimira Viraga, koji je iznenada preminuo u prosincu prošle godine, ali i molitva da župa što prije dobije novoga pastira.

– Sve je počelo spontano, na početku je u procesiji bilo desetak školaraca. Sa svakom je nedjeljom tijekom godina rasla rijeka hodočasnika. Vodila nas je otvorenost Kristu, tom neiscrpnom zdencu ljubavi, svijest o važnosti zajedništva i međusobne povezanosti, a ove korizme imamo i dodatni motiv, koji je ujedinio sve, stare i mlade, zdrave i bolesne. Ovime smo pokazali da smo stado koje se, iako je bez pastira, nije raspršilo - kazala je vjeroučiteljica. Ove se godine u procesiji okupilo dosada najviše župljanja. Na hodočašće do četiri kilometra udaljene kapele sv. Jelene u Ramanovcima tako se uputilo rekordnih 144 vjernika – pješaka. Tih stotinu četrdeset i četvero vjernika uhvaćeno je u Isusovu mrežu, istaknuo je vlc. Mario Sanić po završetku bogoslužja, na kojem je najstarijoj hodočasniku bilo čak 75, a najmlađem sudioniku procesije samo šest godina.

Svoje župljane velikodušni mještani okolnih naselja ni ove godine nisu propustili dočekati s okrjeppom i slasticama.

U CRKVI SV. FRANJE ASIŠKOG U LIPIKU

Učenici oživjeli križni put

Snimio: Mario Barać

Ulipičkoj crkvi sv. Franje Asiškog 9. ožujka održan je scenski prikaz križnog puta pod nazivom "Hod ljubavi" kojeg su pripremili i vjernicima prikazali učenici lipičke osnovne škole te pakrački srednjoškolci. U scenskom prikazu sudjelovalo je 35 učenika koji su se pripremali od početka Korizme, pod vodstvom časne sestre Mirele Štraub koja je vodila i osmisnila cijeli projekt. Svaka od četrnaest postaja Isusove muke popraće-

na je književno-umjetničkim izražajem kroz pjesmu, recitaciju i duhovne tekstove. Istovremeno su glumci glumili bez riječi, a sve je upotpunila i video projekcija. Posebnoj atmosferi ovakvog netipičnog "živog" križnog puta, koja je, prema riječima vjeroučiteljice Ivane Turuk, mnoge vjernike duboko dirnula, pridonijeli su članovi pjevačkog zbora koji su na svakoj od postaja pjevali prigodne pjesme.

– Ovo nije predstava i bilo bi je pogrešno shvatiti na takav način. Cilj je bio kroz ovakav križni put potaknuti vjernike na dublje promišljanje o Kristovoj muci te na duhovno preispitivanje. Ovo trebamo shvatiti kao poticaj za našu duhovnu obnovu uoči najvećeg kršćanskog blagdana Uskrsa - istaknula je časna sestra Mirela. Za ovaj zahtjevni projekt osnovnoškolce, učenike 7. razreda, pripremala je vjeroučiteljica Ivana Turuk, dok je vjeroučitelj Slavko Blažević vodio brigu o pripremi učenika 5. razreda. Srednjoškolce je pripremala vjeroučiteljica Ivana Ogorelec. (M.B.)

Prvo biblijsko bdijenje u Novoj Gradiški

Večernjom misom u župnoj crkvi Bezgrještne začeća Blažene Djevice Marije u Novoj Gradišći koju je predslavio župnik Perica Matanović, a propovijedao preč. Vjekoslav Marić iz Požege, 3. ožujka počelo je prvo biblijsko bdijenje.

– Biblijskim bdijenjem počinje Veleučilište poštenja, istine i Božje riječi. U ovoj crkvi Bog će biti prisutan po svojoj Riječi, a vjernici će se susresti s istinskom i jedinom ljubavlju i dobrotom, onom Božjom - istaknuo je preč. Marić. Za biblijsko bdijenje prijavilo se oko 300 čitača koji su neprekidno pet dana i pet noći čitati Bibliju, a s čitanjem je otpočeo župnik Matanović.

– Smatrao sam da bi bilo korisno i kao vid duhovne obnove grada, župe i župljana da u korizmi jednom pročitamo cijelu Bibliju – kazao je župnik kojeg je posebno veselio različit sastav čitača među kojima je bilo i mladih i starih. -To i jest smisao, jer Božja Riječ upućena je svima i vjerujem da će upravo ta Riječ i na ovaj način pokrenuti srca na ljubav prema Bogu, prema istini, opruštanju. To je smisao kršćanskog života. Drugog puta nema - rekao je vlc. Matanović. (Vi.M.)

Na Kalvariji, brdu iznad Požege, održan večernji križni put

Večernji izlazak na put svjetla

Na Kalvariji, brdu iznad Požege, već drugu godinu zaredom održava se svake subote u korizmi večernji križni put mlađih s početkom u 20 sati. Za sada, kako kažu u Katehetiskom uredi Požeške biskupije na čiju inicijativu je uz potporu vjeroučitelja požeških srednjih škola sve ovo i počelo, nije poznato da se tako nešto kod nas uopće organizira.

– Pokrenuli smo večernji križni put sa željom da mlade u korizmi izazovemo, ali i potaknemo, da se uključe u duhovni hod praćenja Isusa na njegovom križnom putu. Smatramo da je večernji termin pogodan i pomalo izazovan jer su mlađi postali mlađi kasnovečernjih i noćnih izlazaka, a mi im evo nudimo jedan večernji izlazak na put svjetla.

Svake subote pobožnost predvodi druga srednja škola čiji učenici sa svojim vjeroučiteljem sudjeluju u organizaciji, nose križ i predvode molitvu – kazao je vlč. Mario Sanić, predstojnik Katehetiskog ureda Biskupije.

Stjepan Kolarec, vjeroučitelj Tehničke škole, koja je predvodila križni put 23. veljače, ističe da su mlađi s oduševljenjem ovo prihvatali. Ako nakon ove večernje pobožnosti mlađi i odu u grad, dodaje, otići će duhovno bogatiji. Još jednom se pokazalo da mlađi nisu nezainteresirani za vjeru, samo treba naći pravi način na koji će im se to približiti.

– Jako je lijepo i nekako posebno. Večer je kada se izlazi, a mi smo evo došli na ovo mjesto kako bismo se molili. To je i jedna vrsta žrtve, posebno kada vrijeme

Snimio: Duško Mirković

Mladi grada Požege već drugu godinu zaredom sudjeluju na večernjem križnom putu.

nije baš najugodnije kakvo je bilo prošle subote - kazala je Mateja Prskalo, učenica trećeg razreda požeške Gimnazije. Takvog mišljenja je i Rebeka Hodulak s Tehničke škole koju se posebno dojmio ugođaj Kalvarije koja je sva u mraku te na taj način, kaže, bolje dočarava Isusovu patnju i muku. (Lj. M.)

KRIŽNI PUT PO ŽUPI VELIKA

Vjernici Župe sv. Augustina iz Velike predvođeni svojim župnikom preč. Josipom Klarićem šesti puta sudjelovali su 23. veljače na pobožnosti križnog puta po svojoj župi. Na deset kilometarskom križnom putu koji je trajao pet sati u posebno velikom broju sudjelovali su osnovnoškolci. Kako se ove korizme u župi posebno moliti za rast vjere po sakramentina tako se i za vrijeme pobožnosti molilo za ovu nakanu. (H.T.)

ODRŽAN 14. NAŠIČKI KRIŽNI PUT

»Ja sam uskrsnuće i život« bio je moto ovogodišnjeg četrnaestog po redu našičkog križnog puta. Kao i svih godina do sada, i ove su ga organizirali Sekcija sv. Bernarda Planinarskog društva »Krndija« Našice, Franjevački samostan, Franjevački svjetovni red, članovi župnog zbora, Frama i Radio klub Našice. Unatoč lošem vremenu na križnom putu dugom 14 km, sudjelovalo je oko 600 vjernika iz našičkog kraja i planinara iz Zagreba, Pleternice, Požege, Osijeka, Belišća, Bizovca, Donjeg Miholjca te Našica i okolice.

Sudionici križnog puta krenuli su iz župne crkve sv. Antuna Padovanskog, a postaje su bile kod kipa sv. Franje, domovinskog križa na gradskom groblju, kod kapele Uzašašća Gospodinova te križeva u naselju Martin. Postaje su bile i crkve u Martinu i Breziku te križ na Šipovcu, zatim kapelica u Šipovcu, spomenik »Uskrsna Hrvatska« u centru Našica, križ na trgu kraj crkve i Gospin kip ispred crkve. Završetak križnog puta bio je, kao i do sada, u župnoj crkvi Sv. Antuna, u kojoj su svi sudionici sudjelovali u misnom slavlju koje je predvodio gvardijan i župnik fra Dragutin Bedeničić. (T. J.)

Snimila: Ivanka Herceg

Prvi križni put mlađih Starog Petrovog Sela

Užupi Sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu 23. veljače održan je prvi križni put mlađih na kojem se okupilo njih 120.

Ovaj vid pobožnosti potekao je od vjeroučitelja Tomislava Ivaniševića, rekao nam je upravitelj župe i dekan novokapelačkog dekanata preč. Antun Prpić, koji je služio misno slavlje kojim je počeo križni put. zajedno s mlađima na križnom putu, koji se odvijao pod geslom "Prihvati križ svoj", sudjelovala su i trojica trojica vjeroučitelja i dva bogoslova.

Pojašnjavajući ovo geslo, preč. Prpić rekao je, među ostalim: "Svaki od nas

ima svoje križeve, teškoće koje katkad nosimo lakše, uglavnom su nam teški, nerado ih prihvaćamo, a Isus nas upozorava tko želi biti njegov učenik treba nositi svoj križ."

Smisao je ovog križnog puta, za koji se i župnik i mlađi nadaju da će postati tradicijom, da ih ova pobožnost potakne na lakše prihvaćanje onoga što ih u životu snalazi. Mlađi su zajedno molili i pjevali, a u nekim mjestima ove župe vjernici su ih dočekivali s jelom i pićem, dajući im i na taj način potporu. (Vi. M.)

U korak s liturgijskim vremenom

Piše:
dr. Tomislav
Ivančić

USKRS

Isus je uskrsnuo, prvi u povijesti svijeta. On sjedi zdesna Bogu, a to znači da kao čovjek ima svu vlast nad nebom i nad zemljom. On je i na zemlji, kroz službenike Crkve dijeli sakramente, propovijeda, čini nas dionicima svoga uskrsnuća i dijeli nam svoju baštinu, upravlja Crkvom i ljudskom poviješću.

Uskrs je stvarnost koja u nama živi i želi se u nama razviti. Tek Uskrs pokazuje kako veličanstvenu perspektivu i život u izobilju ima čovjek. Stoga Uskrs treba slaviti. Sve oko nas bi nas trebalo podsjećati da nismo podložni smrti, raspadanju, umiranju i zlu, da nijedan neprijatelj čovjeka i čovječanstva nema vlast nad nama, da smo uvijek u Božjoj ruci i da je konačna pobjeda naša. Novo nebo i nova zemlja čeka na nas, gdje će neprijatelj biti pobijeden, gdje će vidjeti uzaludnost svojih protučovječanskih napora, gdje će vidjeti da je prevaren i da se jedino nije isplatio činiti zlo.

Uskrs govori svakom patniku da izdrži svoj Veliki petak i Veliku subotu, govori ranjeniku da se ne boji, jer će dobiti svoje ruke i noge, svoje oči i usta, govori svakom gubitniku radi pravde i slobode da će dobiti svega u izobilju. Zbog Uskrsa nema besmislenih života, nema izgubljenog vremena ni izgubljenih radosti, nema želja i čežnji koje neće biti ispunjene.

Tu pobjedu treba čestitati. Pružimo si ruke i zaželimo da svaki od nas sretno uđe u Uskrs. Aleluja je danas poklik koji najviše odzvana i ori se crkvom i svijetom. On znači: "Slavite Gospodina". Neka ti je sretan ovaj Uskrs, poštovani čitatelju. Aleluja!

DRUGA USKRSNA NEDJELJA

Uskrsnuće i uskrsni život se učini kao neka strana fantastika. Ne pozajemo ni svoj zemaljski život pa nam Uskrs dolazi kao nepoznanica na nepoznаницu. Apostoli su i osobito sv. Toma bili jednako uzinemireni kao i mi. Kritični Toma ispituje Isusovu uskrsnu prisutnost i uvjerava se da je to isti Isus koji je s njima živio i bio ubijen na križu, ali s novim duhovnim vječnim kvalitetama. No dodir s uskrsnim Kristom totalno je izmijenio Tomu da on u Isusu ne prepoznaće samo prijašnjeg njihovog učitelja nego »Gospodina i Boga svoga». Kristovo uskrsnuće je izmijenilo i prvu kršćansku zajednicu te su oni od zemaljskih postali nebeski ljudi, od egoističnih altruistični, tako da su sve zajednički dijelili i doživljavali se kao sestre i braća. Sv. Petar nas upozorava da smo po krštenju i mi postali uskrsli i Božji. Potrebno je toga biti svjestan kako bismo snagom tevjere mogli izdržati sadašnje patnje, probleme, borbe, pa i samo umiranje. Bitno je da smo već postali baštinici neba, imamo pravo na nebo jer smo Božja djeca, te možemo mijenjati sebe i suvremeno hrvatsko društvo. Vjeruješ li u to?

TREĆA USKRSNA NEDJELJA

Smrt nam je još uvijek neotkrivena tajna. Isusovo uskrsnuće nam se stoga čini kao otvaranje prozora i vrata u svijet bez smrti, patnje i nečovještva. Neobično je da kršćani tako malo znaju o uskrsnuću i da stoga teško vjeruju u njegovu stvarnost. Ako je Bog svoga sina poslao u smrt radi nas, onda nam mora biti jasno da ima u nama nešto neprocjenjivo, božansko, veličanstveno, čega bismo trebali postati svjesni. Kao učenici na putu u Emaus, neprestano govorimo o patnjama, o smrti, o strahovima, o ne-

pravdama. Kada ćemo početi razgovarati o uskrsnuću, o zdravlju, o radosti, o povjerenju? Zašto ne doživljavamo da se svake nedjelje na našim euharistijskim sastancima događa preobrazba kruha u Kristovo tijelo te da je normalno da se poslije pričesti i mi možemo preobraziti u Krista sa snagom neba i novog života. Učenici su ga prepoznali u misnom lomljenju kruha i odmah su postali uvjereni vjernici. Sada smo mi na redu. Ali, jesli li uvjeren da te sveta misa može promjeniti?

ČETVRTA USKRSNA NEDJELJA

Nakon Kristove smrti i uskrsnuća nastao je drugi novi svijet. Sveti đavla, grijeha i smrti je pobijeden, on nema budućnosti. Želiš li imati budućnost i slobodu od svoje patnje počni Isusa priznavati Gospodarom svijeta i Spasiteljem čovječanstva. Kako se to događa? Tako da se okreneš od negativnih misli, riječi i djela i zamoliš Isusa neka ti dadne oči Duha i snagu neba. Nitko od šest milijardi ljudi na svijetu ne zna odakle smo došli na svijet i kamo odlazimo sa smrću. Isu-

sovo uskrsnuće nam je otvorilo vrata iz svijeta zla, patnje i straha u svijet slobode, radosti i zdravlja. Poput pastira Isus ide ispred nas, daje nam svoje snage i hrani nas svojim jelom da bismo počeli barem vjerovati da možemo u Hrvatskoj stvarati bolje i drugačije društvo. Zamisli, svake nedjelje Isus nas okuplja da nas uvjeri: ja sam došao da život imate, u izobilju da ga imate. Hoćeš li danas pokušati u to povjerovati i upiti u sebe tu istinu kao svoju životnu stvarnost?

PETA USKRSNA NEDJELJA

Zemlja nije naše konačno boravište. Tu usred nepoznatog svemira samo smo na propovijedanju na kojem se svatko od nas treba dokazati da li je dostojan da preuzme svoju baštinu u nebu. Ovdje se isplati biti samo dobar i držati se istine. Zagledamo li se opet u novac, karijeru, imanje, užitke, oslijepiti ćemo za humane vrijednosti, početi se svadati i tući te tako postati tragični stanovnici zemlje. Moraš čitati Sveti pismo, kroz njega promatrati stvarnosti u koje ulaziš kroz smrt, molitvom komunicirati s Bogom, te tako ostati vjeran sebi, cilju svoga zemaljskog putovanja i onima koji od tebe očekuju nadu, pomoć i ljubav. Kada ćeš postati svjetlo? Jesi li svjestan da je Isus put sa zemlje u nebo, da je on istinita stvarnost koju ne možeš izgubiti i da je prijateljstvo s njime život vječni? Zapravo, o Isusu sve zavisi. On je stvorio svijet i ljudе, on je gospodar neba i zemlje, on je vlasnik svijeta i svih prirodnih energija. U njemu kao svjetlu sposoban si vidjeti budućnost i tako rasti sve dok ne postaneš svetac. Kada ćeš povjerenjati da si sposoban činiti djela kakva je činio Isus?

ŠESTA USKRSNA NEDJELJA

Bog Otac je poslao ne samo Sina nego i Duha Svetoga da nas osloboди, izvede iz naših patnja i nemoralu te uvede u život za kojim čeznemo. Duh Sveti je naš Branitelj. On je dakle uvijek na tvojoj strani, tebe štiti, zagovara i vodi za ruku. Kršćani ne mogu biti siročad. Oni znaju tko im je Otac, oni znaju kako izgleda Bog, oni znaju da patnja na zemlji ima smisla oni su uvjereni da im je domovina pripravljena i da smrt nije kraj nego početak pravog života. Čak Isus moli svoga Oca da nam pošalje Duha

Svetoga. Koliko si važan! Ali voliš li ti Isusa, čezneš li za Duhom Svetim? Ne moj više vrijedati Isusa i njegovo ime. Znaj svakome s uvjerenjem reći zašto si kršćanin. Tako ćeš iz dana u dan doživljavati svoje uskrsnuće i biti sličan Isusu. Drži se njegovih zapovijedi i Isus će ti se očitovati, tako je rekao. Činit ćeš tada djela koja su činili apostoli, vidjet ćeš da čudesu nisu daleko od tebe, samo još malo vjere probudi u sebi i ljudi će oko tebe biti sretni što ti vjeruješ u Boga i bolji svijet.

SEDMA USKRSNA NEDJELJA

Ova nedjelja je ispunjena nekom vrstom tjeskobe i istovremeno dubokom nadom. Isus je uzašao na nebo, više se ne ukazuje apostolima a i mi ga ne možemo vidjeti očima. No, on je obećao da će doći Duh Sveti i da će apostoli onda razumjeti i vjerovati sve što im je on govorio. Zato su apostoli kroz deset dana zajedno s Marijom molili da se to dogodi. Molitva ti zapravo donosi ostvarenje tvojih čežnji. Najprije pronađi koje su tvoje duboke čežnje i smisao tvoga života. To su naime ta-

lenti koje možeš umnožiti i ostvariti u svagdašnjem životu. Počni zato moliti. Tada ćeš doživjeti da Isus nije otišao sa zemlje u nebo nego je svojim uzašćem još realnije ostao uz nas i čeka na naše molitve da bi nam kroz njih dario život i svoje prijateljstvo. Sljedeće nedjelje je svetkovina Duhova. Hoćeš li uporno moliti barem pola sata dnevno da te Duh Sveti obdari inteligencijom koja je božanska i snagom koja pobijeđuje zlo, patnju i mržnju? Ako to ne učiniš ove godine, kada ćeš?

DESETI JUBILARNI KRIŽNI PUT MLADIH POŽEŠKE BISKUPIJE ODRŽAO SE POD GESLOM

Kako postati uspjelo biće?

Pišu: **Višnja Mikić i Ljiljana Marić** • Snimio: **Duško Mirković**

Istinska Ljubavi Očeva, kako mi možemo ljubiti jedni druge, kao što si ti nas ljubio ako ne ljubimo svoje roditelje? Svi smo mi djeca svojih roditelja, od njih učimo ljubiti. Daj nam Duha da po nama ljubav u našim obiteljima živi i raste, bude vidljiva i čujna, da se u našim obiteljima rodijedinstvo za koje si molio i umirao. Neka tvoja ljubav i ljubav Blažene Majke prožme naše obitelji, prijatelje, društvo u kojem živimo. Amen. (Za ljubav u našim obiteljima – Četvrta postaja Kriznog puta)

Oko tisuću mladih sudjelovalo je u jubilarnom, desetom biskupijskom križnom putu.

Deseti, jubilarni križni put mladih Požeške biskupije pod motom »Ljubite jedni druge...« održan je 1. i 2. ožujka. Oko 400 mladih okupilo se prvog dana u jutarnjim satima u župnoj crkvi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli gdje je bila i prva postaja križnog puta. Mislu je predslavio vlač. Đuro Cvitić, upravitelj novokapelačke župe, koji se uz brojne druge mlade svećenike i vjeroučitelje pridružio sudionicima križnog puta.

– Želim doživjeti to ozračje koje će mladi širiti jer me posebno oduševljava

što taj križni put progovara ne samo mladima nego će on biti živi znak svima onima koji će ga i vidjeti. Križni put podsjeća nas na otajstvo Spasenja koje je Krist za nas osigurao kroz križ - rekao je, među ostalim, pred početak križnog puta vlač. Cvitić.

O smislu i geslu progovorio je i vlač. Stjepan Škvorc, povjerenik za pastoral mladih Požeške biskupije.

Okupljanje iz ljubavi

– Proteklih devet godina okupljali su se mladi iz ljubavi prema vjeri, prijateljstvu i zajedništvu pa smo upravo zato ove godine u središte našega okupljanja stavili Ljubav. Ona nas pokreće prema Isusu Kristu, vjeri i bližnjima. Od postaje do postaje ovog križnog puta mladih Požeške biskupije pred nama su slike života. Na svakoj od njih nije križ, tvoj lik, tvoje tijelo. Pomozi nam da ne sustanemo na ovom križnom putu - kazao je vlač. Škvorc.

Mladi su zatim nastavili svoj 45 kilometarski hod u sabranosti, molitvi, uz pjesmu, ali i tišinu. Slijedile su postaje u Batrini, Dragovcima, Drenovcu, Bučju, Zagradu, Frkijevcima i Pleternici gdje je organiziran sadržajan program. Poslije svete mise mladima su svjedočili đakoni o duhovnim zvanjima, zatim mladi o prijašnjim križnim putovima. Molilo se za susret mladih u Varaždinu, kao i za svjetski susret u Sydney.

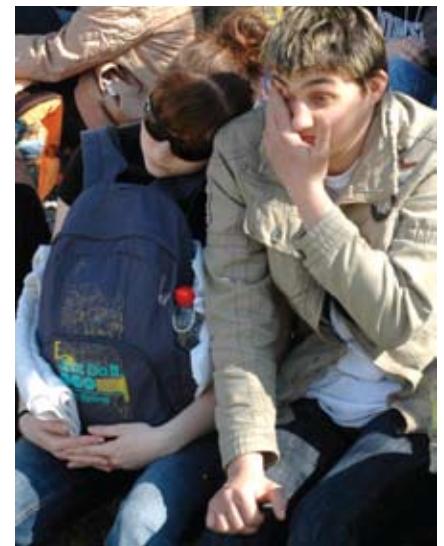
Iako je mlade na putu dugom više od 30 kilometara do Pleternice šibao vjetar, kiša i hladnoća, nitko nije odustajao. Dočekivali su ih i mještani nudeći im okrjepe, kao i drugoga dana kada se pobožnosti pridružilo oko 500 mladih. Nizale se se postaje od Gradca, Trapara, Jakšića, Eminovaca, Ribnjaka do Požege, odnosno do crkve Milosrdnog Isusa te katedrale gdje je svećanim misnim slavljem, koje je predvodio mons. dr. Antun Škvorčević, završio dvodnevni molitveni hod mladih.

Pod šibom suvremenih nevolja

U uvodnom dijelu slavlja biskup je poručio mladima da su tijekom svih deset godina Požeške biskupije u njezine temelje ugrađivali svoj mlađenački duh i snagu svjedočeci zajedništvo Isusove Crkve. Kroz sve te godine sudjelujući na korizmenom križnom putu mladi su nastojali izgrađivati sebe.

– Kroz to što vas je prvi dan hoda vrijeme šibalo vjetrom i kišom Isus vam je htio poručiti da, unatoč tome što vas mlade na vašem životnom putu šibaju različiti vjetrovi i nevremena suvremenih nevolja, da je uvijek iznova s vama Bog kao vaša snaga i radost. Uz Njegovu pomoć sve se nevolje mogu nadići i svladati – istaknuo je biskup u uvodnom dijelu slavlja, uz kojega su koncelebrirali preč. Josip Krpeljević, generalni vikar, preč. Marko Pišonić, katedralni župnik, preč. Nikola Jušić, kanonik, preč. Josip Klarić, biskup-

»LJUBITE JEDNI DRUGE...«

Samo s Isusom Kristom!

je poručio da budu ustrajni molitelji i za duhovna zvanja.

Ne budite slijepi uz zdrave oči

U prigodnoj propovijedi biskup je napomenuo da nam korizma želi pomoći da postanemo ljudi dubljih nutarnjih duhovnih radosti, a da bi to mogli postati potreban nam je točan pogled u naš život. Ukoliko takav pogled imamo onda možemo postati uspjela bića. Za to nam nisu dovoljne ljudske strategije pomoću kojih možemo biti uspješna, ali ne i uspjela bića što je egzistencijalna kategorija.

– Bog ne gleda kao čovjek, On gleda u srce, u dubinu našeg bića. Svojim pogle-

Križni put završio je misnim slavljem u požeškoj Katedrali koje je predvodio biskup Škvorčević.

ski vikar za pastoral, vlč. Ivica Žuljević, kancelar, vlč. Stjepan Škvorc, povjerenik za pastoral mlađih te još nekolicina mlađih svećenika koji su zajedno s mladima sudjelovali na križnom putu. Svima njima, a posebno četvorici đakona koji će ove godine biti zaređeni za svećenike kao mладина na žrtvi i molitvi zahvalio je požeški biskup. Na organizaciji dosadašnjih devet križnih puteva zahvalio je donedavnom povjereniku za pastoral mlađih Robertu Mokrom, a novom povjereniku Stjepanu Škvorcu, koji je organizirao ovogodišnji, zaželio uspješni nastavak. Svim mlađima

dom On nas može iznutra pokrenuti, ukoliko smo otvoreni za Njega i Njegovu riječ, sposobljavati da postajemo moćno biće zahvaćeno Duhom Svetim – kazao je biskup Škvorčević.

Dodao je kako postoji pogled kojim se može vidjeti smisao života ne samo do smrti nego i nakon smrti, do vječnosti, a taj pogleda se zove vjera.

– Dragi mlađi u životu će vam se dogoditi da će vam pojedini ljudi željeti zamračiti poglede ne samo fizičke nego poglede srca. Bila bi šteta da ostanete slijepci te ne vidite i ne osjećate točno

niti živate dovoljno duboko i snažno. Isus Krist se predstavio kao jedina mjero-davna osoba uz čiju pomoć se najčešće može vidjeti sebe. Dragi mlađi, dok budete oblikovali ne samo svoj osobni život nego i društveni, nemojte to činiti kratkoročnim opredjeljenjem nego onom dalekovidnošću kojoju vam daje Isus Krist. Budite naraštaj mlađih koji drugim mlađima pomažu da vide dobro i točno. Svojim današnjim križnim putem vi ste posvjedočili da se ne sramite Isusa Krista, dapače da ga volite i da razumijete da nema drugog u kojem bi čovjek oštire mogao vidjeti sebe – poručio je požeški biskup.

Na kraju je biskup zamolio mlađe da šire krugove svjetla u Hrvatskoj kako bi se i u njoj bolje i točnije vidjelo prave vrijednosti života po kojima postajemo uspjela bića.

Opet ću ići

Bilo je fantastično! Noge malobole, ali to ću pretrptjeti. Malo žrtve neće škoditi. Ovo mi je drugi put da idem, a iduće ću godine sigurno opet ići – oduševljeno je kazao 19-godišnji Ivan Kuprešak iz župe Blacko, jedan od tisuću sudsionika desetog križnog puta mlađih Požeške biskupije.

Dojmila me se šutnja

Iako najteži, ujedno i nabolji i najdojmljiviji bio mi je dio puta koji smo proveli u šutnji i razmišljanju. Sviđaju mi se ovakva druženja, stekla sam mnogo novih prijatelja. Od kada sam prvi puta krenula prije tri godine, uvek idem – dodala je Ana Mikulić iz Požege, učenica Katoličke klasične gimnazije.

Učenici požeških srednjih škola posjetili Dom u Ljeskovici

Susreti koji istinski mijenjaju čovjeka

Piše: **Silvija Ivanković** • Snimio: **Tihomir Ivčetić**

Stotinu deset učenika požeških srednjih škola u pratinji svojih vjeroučitelja i vrl. Marija Sanića, predstojnica Katedetskog ureda Požeške biskupije, posjetilo je 7. ožujka Dom za psihički bolesne odrasle osobe u Ljeskovici. Štićenici i osoblje doma s izuzetnom su srdačnošću i otvorenosću i ove godine dočekali svoje mlade goste, kojima je u ime svih zahvalila ravnateljica doma Katica Krijanović.

Taj tradicionalni korizmeni posjet požeških srednjoškolaca domu prije dvanaest je godina potaknuo Ivo Grbeš, gimnaziski vjeroučitelj i stalni đakon.

– Ovamo smo došli s ciljem da sensibiliziramo mlađe ljude na poteškoće drugih u ovom vremenu u kojem se ljudi sve više udaljuju jedni od drugih. Nastojimo unijeti malo radosti u njihove živote. U isto vrijeme i oni oboga-

ćuju živote ovih mlađih ljudi. Nakon ovakvih druženja naši mlađi znaju bolje cijeniti život, a neki iz ovoga susreta izađu istinski promijenjeni – kazao je Grbeš.

Gimnazijalka Nikolina Uremović potvrdila je kako je tek dolaskom u Ljeskovicu shvatila koliko joj je zapravo dobro u životu. Dodala je kako će se ubuduće lakše nositi sa svojim problemima, koji su, istaknula je, neznatni usporede li se s poteškoćama s kojima se ti ljudi susreću u životu, a Ivan Džomba, učenik trećega razreda Tehničke škole, iako potresen, bio je impresioniran iskrenim veseljem i djetinjom radošću štićenika. Srednjoškolci su prostor doma ispunili pjesmom i smijehom, a štićenike su darivali sitnicama koje su kupili od svojih priloga i priloga svojih kolega.

KORIZMENE I USKRSNE AKCIJE ŽUPSKIH CARITASA

Domišljate akcije za najpotrebnije

Volonteri župskog Caritasa iz Vidovaca za Uskrs su obradovali nekoliko obitelji.

Vrijeme korizme mnogi župski Caritasi u našoj biskupiji iskoristili su za različite karitativne akcije kako bi župljane animirali i na konkretna dijela ljubavi. Tako je župski Caritas u Vidovcima, kako nam je rekla njihova voditeljica Željka Pijević, na početku korizme

imao akciju prodaje trnovih kruna koje su izradili sami volonteri. Zatim su tijekom korizmenih nedjelja isto kao i volonteri katedralnog Caritasa prodavali kolače koje su ispekle njihove članice te još neke župljanke. I u jednoj i drugoj župi na taj način prikupili su novac za kupnju uskrsnjih paketa za obitelji slabijeg imovnog stanja. I virovitički Caritas župe sv. Roka bio je vrlo aktivan. Osim što su volonterke prodavale kolače skupljale su se i potrebne namirnice u trgovackim centrima, a u akciju su se uključile i neke tvrtke kroz donaciju vlastitih proizvoda.

U Slavonskom Kobašu, kako ističe njihov župnik preč. Mijo Dukić, već godinama se prikuplja hrana, uglavnom jaja, uskrsne kobasicice, slanina, krumpir i slično za potrebe biskupijskog Caritasa. Tako je ove godine prikupljeno 900 komada jaja, 70 kilograma kobasicice, 210 kilograma slanine te još drugih namir-

nica. Na svoje najsromotnije župljane u korizmeno vrijeme misle i u župi Feričanci gdje djeluje Caritas sv. Leopolda Mandića. Župnik Stjepan Đurić koji je još kao bogoslov prije 40 godina volontirao u Caritasu zagrebačke nadbiskupije ističe da vjernici pred Uskrs i Božić donose hranu za potrebitе, a za te blagdane vrijedne domaćice ispeku i kolače za Caritasovu kuhinju u Požegi. I župski Caritas obje slatinske župe tijekom korizme imao je nekoliko akcija. Tako su pomogli u organiziranju i održavanju Svete mise za starije i nemoćne župljane s kojima su se nastavili družiti i nakon mise. Namirnice koje su darivali sugrađani u trgovackim centrima u Slatini volonteri su složili u prigodne poklone te pred Uskrs uz obaveznu čestitku koju su izradili učenici osnovnih škola posjetili i darivali 30-tak teško bolesnih župljana koji su nepokretni.(Lj.M.)

Poklonimo osmijeh za Uskrs

Uskrsna akcija Caritasa Požeške biskupije u suradnji s trgovackim centrima pod nazivom "Poklonimo osmijeh za Uskrs ljudima koji su u potrebi" pokrenuta je i ove godine, šeste zaredom. Od 4. ožujka do Velikoga četvrtka svi koji su to željeli, mogli su u trgovackim centrima na području Požeške biskupije u za to namijenjenim košarama ostaviti svoj dar potrebitima. Bila je to prilika da korizmena odricanja dobiju svoj smisao kroz konkretnu pomoć bližnjima, kojima je ta pomoć potrebna. Sakupljeni artikli namijenjeni su, kazao je Ivan Rotim, tajnik Caritasa Požeške biskupije, starijim i nemoćnim osobama te obiteljima s brojnom djecom koje nisu u mogućnosti priuštiti si potrebno. U košarama se, stoga, pronađe namirnica svih vrsta, od šećera, brašna, tjestenine, do slatkisa, sastojaka za kolače, higijenskih potrepština i školskoga pribora.

– Dosada smo o Uskrsu, zahvaljujući toj akciji, pomogli do 50 obitelji samo na području gradskih župa. Odaziv je svake godine sve veći, što ljudi koji su spremni pomoći svojim darom, što volontera. Velika je to zasluga vrl. Pavla Mokrog, koji je puno radio na promociji akcije i edukaciji volontera, kojih je na području biskupije dosada registrirano 253 – kazao je Rotim. (S.I.)

BISKUP ŠKVORČEVIĆ POHODIO PROGNANIČKO NASELJE U KOVAČEVCU

Neka vas prognanička sudsina još više približi Bogu

Piše: Ivica Žuljević • Snimila: Ivanka Herceg

Uokviru svojih korizmenih programa požeški biskup dr. Antun Škvorčević na petu korizmenu nedjelju pohodio je prognaničko naselje u Kovačevcu pokraj Nove Gradiške i u tamnoj dvorani predvodio za prognanike euharistijsko slavlje. Uz biskupa bio je novogradiški župnik Perica Matanović, kančelar Ivica Žuljević te đakoni Ivan Vrbicky i Ivan Štivičić.

Pozdravljajući nazočne prognanike, koji su iz različitih naselja u Hrvatskoj objedinjeni minule jeseni u novogradiško naselje, biskup je podsjetio na susret koji je s njima imao prije Božića i na obećanje da će jednom prigodom doći s njima slaviti svetu misu. Rekao je da želi danas ispuniti to obećanje, ali da još više želi zajedno s njima moliti da Božja ljubav, koja je za nas isla na križ i pobijedila smrt u uskršnju – a koju slavimo u svetoj misi – uđe u njihova srca, liječi njihove rane i pomogne da žive u svijesti dostojanstva, koje im Bog daruje.

U homiliji biskup se među ostalim osvrnuo na navještaj proroka Ezequijela o izvođenju naroda iz njihovih grobova iz

prvog čitanja te nedjelje koje se konačno dogodio u Isusu Kristu. Nevolje babilonskog sužanstva, poniženje naroda i gubitak svega što je imao urodio je velikim plodom jer se taj isti narod približio Bogu, te su oni s njime počeli ozbiljnije računati, na njega se oslanjati, omogućili mu da u njima može ostvariti svoj naum. Biskup je spomenuo da se i svim prognanicima, nastanjenima u Kovačevcu, dogodilo nešto slično, te ih je potaknuo da ih sve teško što su proživjeli približi Bogu, učini njemu vjernijima te dopuste da uskrsnu u njegovoj ljubavi. Podsjetio je kako se uskrsnuće događa u Duhu, te kad mržnju zamijene praštanjem, sebičnost ljubavlju, ustaju iz umiranja, prelaze iz smrti u život. Poželio im je da se upravo putem obraćenja Bogu pripravljuju za skori Uskrs i unatoč svemu budu ljudi radosti u dostojanstvu koje im daje Božja ljubav.

Na svršetku slavlja biskup je kazao prognanicima da su mu poznate i njihove materijalne nevolje, jer većina primaju mirovinu iz Bosne i Hercegovine te je spomenuo da će Caritas Požeške biskupije kao i za Božić pružiti pomoć najpotrebnijima.

Prvi susret volontera Nove Gradiške

Među brojnim aktivnostima u pravcu kvalitetnijeg duhovnog života zajednice, ali i pomoći potrebitima, u župi Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije upriličen je 12. veljače prvi susret volontera. Iako se odazvalo tek pet osoba, ipak se krenulo. Inicijativa je potekla od dr. Vesne Oršulić, aktivne vjernice i članice novogradiškog ogranka Matrice hrvatske, a projekt je pozdravio i župnik v.l. Perica Matanović, osiguravajući i prostor za edukaciju. Proces uvođenja u volontерizam vodi sestra Ruža Andlar, Klanjateljica Krvi Kristove i voditeljica okučanskog Centra »Dragi bližnji«. Susreti i edukacija volontera bit će i nadalje u župi svakog utorka od 18.30 sati. A svakog prvog utorka u mjesecu u župi je upriličen i susret ljudi treće životne dobi. Prema riječima župnika Matanovića uskoro će i mlade ove župe poslati u školu za animatore, pa se nadaju da će i to doprinijeti još kvalitetnijoj i učinkovitijoj brizi za svakog čovjeka zajednice, a posebno za stare i nemoćne. (Vi.M.)

Franjevci uručili donaciju našičkoj bolnici

Fra Ivan Mikić

Vrijednu donaciju – EKG uređaj, vrijedan 30.000 kuna, ravnateljici Opće županijske bolnice Našice dr. Vesni Čačinović 12. ožujka uručili su fra Željko Železnjak – provincial Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda i

gvardijan našičkog Franjevačkog samostana fra Dragutin Bedenović. Uredaj je namijenjen internom odjelu, a fra Željko tom je prigodom rekao kako je to znak zahvale za sve što su liječnici učinili za nedavno preminulog župnika fra Ivana Mikića.

– Budući da cvijeće uvene, a svijeće izgore, željeli smo darovati nešto što će biti na korist drugima, onako kako bi to želio fra Ivan koji je za života ovde uvijek bio za druge – rekao je fra Željko okupljenim liječnicima, medicinskim sestrama i drugom bolničkom osoblju te predstavnicima Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Zahvalivši na donaciji, ravnateljica Čačinović istaknula je da svi liječnici i medicinsko osoblje svakom pacijentu nastoje pružiti najbolju skrb te da će donirani uređaj zasigurno pridonijeti još kvalitetnijoj zdravstvenoj zaštiti. (T. J.)

ZLATKO LANŠČAK, DUGOGODIŠNJI VIROVITIČKI PODUZETNIK IZ ŽUPE BL. A. STEPINCA

Nema ustupaka na štetu vjere i osobnih načela

Piše i snimila: Marija Lovrenc

U radionici nikada nije dosadno - posla i preko glave

Moram priznati, u poduzetništvu gdje je glavna vrijednost uloženog rada upravo novac, teško je obaviti kvalitetan posao jednim normalnim, pravnim i čistim putem – iskreno veli Zlatko Lanščak, aktivnan vjernik župe bl. Alojzija Stepinca i dugogodišnji poduzetnik iz virovitičkog prigradskog naselja Milanovac koji već dvadeset godina drži obrt za izvođenje instalacija za vodu, plin, klimatizaciju i odvodnju.

Radnika pošteno nagraditi

– Gdje god krenuli, kao da vas nešto što vas želi spriječiti jednostavno prati u stopu. Na virovitičkom području, rekao bih, to je uska veza politike i gospodarstva, na nekom drugom području to je veza nekih drugih interesnih sfera i poslodavaca. Kao da je normalno stvarati ustupke, a koji će ići na štetu ljudi s kojima i za koje radimo, na štetu njihova dostojanstva i prava, koja na kraju ostaju samo na riječima, dok je praksa puno tužnija, a kojoj smo svakodnevno svjedoci. Zato velim,

poduzetniku koji danas želi raditi pošteno, legalno i zakonito kako je teško opstat. Konkurenca je velika, sve traži svoje – kazao je Zlatko, koji danas zapošljava osam djelatnika, koji uz virovitičko područje, pokrivaju gotovo cijelu Hrvatsku.

Zlatko za sebe govori da je principijeljan, da gotovo nikad ne radi ustupke koji bi išli na štetu vjere i osobnih načela. – To se očituje i u načinu na koji radimo. Vjerujem, kada bi naše malo poduzeće gledao netko sa strane, rekao bi da zajedno živimo u posve drugom svijetu. Unatoč svim poteškoćama na tržištu, nastojim nagraditi sve moje radnike, po priznatom načinu, ako će ja išta zaraditi, sigurno će i oni. Svima jednako – tvrdi Zlatko, koji kaže da svoju vjeru živi, uz obitelj, upravo kroz posao.

Ništa bez pouzdanja u Boga

– S one izvanske strane, to je najmanje što mogu učiniti, poštovati ljude s kojima radim. Ne zakidati ih, ne tjerati na prekovremeni, neplaćeni rad. Ako netko treba slobodan dan, a riječ je o obiteljskom problemu, iznenadnoj bolesti, bilo čemu važnome, ne gledam ima li pravo na bolovanje, je li mu ostao koji dan slobodnog. Nesreća ili nevolja, hitnost ne pita. Obveza mi je pomoći čovjeku kojem je potrebno, bez obzira što bi mi možda zbog velikog obima posla baš taj dan trebao na poslu – objašnjava Zlatko. Poduzeće ima jednostavnu „vjersku politiku“ – nikako ne rade ni na jedan zapovjedani blagdan, čak ni ako je na državnoj razini proglašen radnim danom.

Zlatko veli da mu je vjera i pouzdanje u Boga pomoglo kroz sve godine poslovanja, uspona i padova, kriza u obiteljskom životu, duhovnosti.

– Kad mi je bilo najteže, kad sam sam priznao da sam došao pred zid, da ne znam i neću moći pronaći rješenje za ono što me muči i pati, a tice se ne samo mene, nego i ljudi oko mene, obitelji, djelatnika, jednostavno sam se prepustio Bogu. Uvijek kažem, ‘Ti ćeš znati bolje od mene’, ili ‘Neka bude Tvoja volja, vjerujem ti’, i nikad do sada nisam ostao iznevjerjen.

Bog se uvijek pobrinuo. Ako nije isti tren, vrijeme je pokazalo da je On uvijek bio uz mene i da je sve na kraju ispalio

baš onako kako je najbolje, za sve. Sve se može sa potpunim pouzdanjem u Boga – poručuje Zlatko.

Svakodnevna obiteljska molitva

Svakodnevna molitva sa obitelji, nedjeljna sveta misa, pouzdanje u Boga tijekom radnog vremena i ljubav prema bližnjemu okosnici je vjerske prakse ovog virovitičkog poduzetnika, koji se danas ponosi svojom obitelji, suprugom Nenom i petero djece, s kojima često govori o vjeri, čita Bibliju, ali i moli kroz glazbu. Sva su djeca, naime, glazbeno talentirana, pa je u obitelji Lanščak sve puno vredrine, živih nota i radosti. Supruga Nena, koja je virovitičkoj javnosti poznatija po borbi protiv zločudne bolesti otprije nekoliko godina, a koja je borbu unatoč najcrnjim prognozama dobila upravo zahvaljujući molitvi i vjeri, ističe kako joj je uz Isusa, Zlatko velika potpora. –Njegova me je blizina u teškim trenutcima nosila. Bog se kroz moju bolest proslavio i na taj jedan čudan način sve nas zbližio i učvrstio – kaže Nena, koja zajedno sa suprugom inicira obiteljske molitve krunice u blizini Gospinog kipa. Iako oboje dolaze iz vjerničkih obitelji, Zlatko i Nena ističu kako je Bog na poseban način dotaknuo svakoga od njih i naučio ih da se pouzdanjem u Njega i ljubavlju svaki križ može lakše podnijeti, sve dok i sam ne postane sladak.

Obitelj zajedno – sa proslave srebrnog pira iz veljače ove godine

VIŠEMJESEČNI OPORAVAK OSMOŠKOLKE MARTINE RUKAVINA NASTRADALE U AUTOBUSNOJ NESREĆI

Uz pomoć Boga i dobrih ljudi lakše ćemo izdržati našu muku

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Katarina Mihaljević i Martina Rukavina, osmoškolke iz Zagrađa, proteklih su mjeseci zbog svoje tragične sudbine bile u mislima mnogih dobrih ljudi. Njima i njihovim roditeljima mnogi su u teškim danima pokušali i pomoći – novcem, prigodnim poklonima, molitvom ili samo toploim riječima.

Podsjetimo, Katarina i Martina su početkom listopada na putu do škole u Pleternici ispane iz autobusa i teško se ozlijedile. Katarina je od ozljeda ubrzo preminula, a Martina je započela tešku borbu za oporavak. Najprije u požeškoj bolnici, pa u Kliničkoj bolnici Dubrava u Zagrebu i potom u Krapinskim toplicama.

Hodočastili Gospi

– Toliko smo se za Božić svi isplakali. Tko god ima djecu, zna kako nam je bilo teško – ispričala nam je kroz suze Kata Rukavina, Martinina baka kada smo odmah nakon blagdana posjetili dom obitelji Rukavina. Otac Mija i majka Snježana pošli su tih dana na hodočašće u Međugorju kako bi od Gospe izmolili zagovor za svoju Martinu.

Najcrnje prognoze nakon nesreće govorile su kako se Martina nikada neće probuditi iz kome te da će ostati bez noge. Posljednjih mjeseci međutim, nije se zdravlje bitno popravilo. -Vratila joj se svijest a liječnici kažu kako su joj funkcije slухa i gutanja sačuvane. Razumije sve što joj kažemo i kratko odgovara na pitanja no, liječnici su nas upozorili

kako će oporavak biti dug i da moramo biti strpljivi – ispričala nam je majka Snježana, nakon jednog od prvih posjeta Martini u toplicama.

Želeći što je više moguće pomoći svome djetetu Mija i Snježana su naizmjenice bili uz njenu postelju u bolnici a nastavili su ju posjećivati i u toplicama. Njihove plaće u APP-u i Orioliku te su troškove sve teže podnosile a Martini je trebalo kupiti i niz sitnica za liječenje i boravak u toplicama. Stoga je dobrim ljudima preko medija upućen apel za pomoći.

Potrebna je pomoć

– Ne mogu se ni sjetiti tko nam se sve javio. Većina ljudi nije se željela ni predstaviti ali smo preko telefonskih brojeva vidjeli da su pozivi stizali iz Zagreba, Splita, Dubrovnika, pa čak i s Hvara. Naravno, mnogo ih je bilo i iz Slavonije. Ljudi su nam slali od 40 do 1000 kuna, koliko su mogli. Drugi su nam nudili boravak u stanu u Zagrebu kako bismo lakše mogli putovati u toplice. Iz jedne privatne ekonomskе škole, čije je učenike organizirala obitelj Prša, Martina je dobila i poklone i novac. Zvali su nas i ljudi koji su doživjeli sličnu tragediju kao i mi, neki su i navrćali našoj kući želeći osobno porazgovarati...Hvala im svima, svaka pomoći, bila materijalna ili duhovna dobro nam dođe. Martinino se stanje postepeno popravlja, dobila je invalidska kolica pa može napustiti sobu čemu se jako veseli. Raspoložena je i nadam se da ćemo uz pomoći Boga

Autobusna nesreća u kojoj je teško stradala Vaša kćerka Martina ispunila nas je tugom i suočavanjem. Uključili smo Martinu i sve članove vaše obitelji u svoje molitve, da vam Bog daruje snagu u nevolji a Martini pomogne da se brzo oporavi. Pratimo njezinu liječenje te se radujemo svakom znaku napretka zdravstvenog stanja. Poveravamo je Božjoj ljubavi u nadi brzog oporavka.

(Iz pisma biskupa mons. Antuna Škvorčevića obitelji Rukavina)

i dobrih ljudi lakše izdržati u muci koja nas je snašla – rekao nam je ovih dana otac Mija.

Koliko će trajati Martinin oporavak i u kojoj će se mjeri uspjeti oporaviti, liječnici još ne znaju. Za sada je dogovoren njezin šestomjesečni boravak u toplicama.

Svi koji žele na bilo koji način pomoći hrabroj obitelji Rukavina mogu nazvati na broj 250-100 ili poslati novac na žiroračun kod PBZ-a 2340009-3102451455.

Župnik hrabri roditelje

Novčana pomoć obitelji Rukavina proteklih je mjeseci stigla i iz Požeške biskupije a uz obitelj je kao duhovna potpora sve vrijeme župnik iz Bučja msgr. Ignacije Fostač. – Martina je bila vrijedan član naše župske zajednice pa smo mi vjernici u našim pohodima posljednje subote Gospi od Suza u Pleternicu za nju redovito molili. Osobno sam ju posjetio a često razgovorom pokušavam ohrabriti i njezine roditelje. Podsjećam ih na onu biblijsku "Ni vlas s glave vam ne pada bez znanja Oca moga" i nastojim da to shvate i prihvate – rekao je msgr. Fostač.

BOG JE TAKO HTIO

Iako teško ozlijedena Martina nije zaboravila Katarinu, inače svoju najbolju prijateljicu, s kojom je kobnog listopadskog jutra pošla u školu. – Otkako je došla svijesti, neprestano nas je zapitivala što je s Katarinom. Bojali smo se tog trenutka i razgovarali smo s liječnicima kako joj kazati tragičnu vijest. Nakon što nas je nekoliko puta pitala, više nismo imali kud i ja sam joj rekao da je Katarina ubrzo umrla. Najprije nije vjerovala, a onda je upitala: Zašto ja nisam otišla? Rekao sam joj da je Bog tako htio. Čini mi se da još nije prihvatile istinu – ispričao je otac Mija.

ODRŽAN OSMI BRAČNI VIKEND U PASTORALNOM CENTRU U VELIKOJ

Za topliji bračni odnos

Piše: Silvija Ivanković

Snimio: Tihomir Ivčetić

U Velikoj je do sada održano već osam bračnih vikenda.

Na osmom bračnom vikendu, održanom od 7. do 9. ožujka u Pastoralnom centru sv. Augustina u Velikoj okupilo se osam bračnih parova. Duhovnu je obnovu predvodio p. Pero Sabolić, višegodišnji član Zajednice bračnih susreta, koji je tom prigodom istaknuo kako je cilj susreta ljudima pomoći da se vrate kući s bliskim, toplim bračnim odnosom, da se više razumiju, vole i međusobno cijene, i da budu spremni jedno drugom

oprostiti, jer, istaknuo je, bez oproštenja nema života. Ako se ide bagatelizirati, dođao je p. Sabolić, pa reknete da nije ništa, a vas je boljelo, onda onoga drugoga, kao i sebe same, držite u laži. Ako ste rekli istinu i oprostili, pružili ste onomu drugomu priliku da shvati da ima u njegovu ponašanju nešto što ne valja, ali ste mu dali šansu da to promijeni. Važna je otvorenost i spremnost na dijalog, objasnio je. Zajednicu bračnih susreta čine bračni

parovi, svećenici i redovnice koji su prošli vikend bračnih susreta. Prvi je susret u Hrvatskoj održan prije 32 godine, a od 2004. godine zajednica djeluje i u Požeškoj biskupiji. Otada do danas vikend bračnih susreta prošlo je 80 parova. Supružnici koji su prošli susret i koji to že, pomažu u realizaciji novih vikenda i pod duhovnim vodstvom o. Zvonka Šeremeta okupljaju se na mjesecne susrete. Svjedoče kako se među njima, iako se prije nisu poznavali, razvilo pravo prijateljstvo.

Na vikendu bračnih susreta prvi su put sudjelovali Danijela i Igor Begić, koji su u braku pet godina.

– Očekivala sam da će ovo biti korak naprijed u našem odnosu i našoj komunikaciji, ali moja su očekivanja nadmašena. Naučili smo koliko je važno izreći svoje osjećaje i srcem osjetiti osjećaje svoga bračnog druga kako bismo mogli rješiti probleme i živjeti zajedno. Ovaj će vikend zasigurno pomoći svima koji su se spremni truditi, razgovarati i mijenjati – kazala je Danijela.

Tim Hrvatske zajednice bračnih susreta koji među ostalim čini bračni par Josip i Mira Lončar te p. Pero Sabolić kao i bračne parove Barbarić i Tir iz Hrvatske zajednice bračnih susreta za područje Požeštine primio je u Biskupskom domu biskup mons.dr. Antun Škvorčević. Razgovaralo se o dosadašnjem iskustvu bračnih vikenda na području Biskupije kao i mogućnostima da Biskupija dobije svoj vlastiti tim za vođenje bračnih vikenda.

PRVI SUSRET VODITELJA I PREDAVAČA TEČAJA PRIPRAVE ZA BRAK

Tečajeve spustiti na župnu razinu

U Domu sv. Augustina u Velikoj 23. veljače održan je prvi edukacijsko-duhovni susret voditelja i predavača tečaja priprave za brak iz cijele Požeške biskupije. Cilj susreta je, kako je kazao vlč. Jozo Jurić, povjerenik za obiteljski pastoral u Biskupiji, da se na

jednom mjestu susretuju voditelji i predavači iz svih osam centara u kojim se već 27 godina održavaju tečajevi, te da se razmjene iskustva.

U prvom dijelu susreta nazočnima je prof. dr. Petar Aračić, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta iz Đakova, održao predavanje «Eklezijalna dimenzija tečaja priprave za brak».

– Svaki sakramentalni brak ima svoje mjesto u Crkvi, ali u tom se kontekstu kršćanski brak, odnosno obitelj još dosta ne vrednuje. Više bi se trebalo vrednovati sve ono što partneri međusobno čine u kršćanskom braku, što čine prema djeci i široj zajednici. Oni stvarno žive tri službe: navještanje, služenje i slavljenje Boga. Crkva to mora vrednovati kao dio svoga tkiva, kao što piše i u crkvenim dokumentima – ističe dr. Aračić.

Isto tako, dodaje, u životu treba biti prisutnija činjenica, a što stoji i u katekizmu Katoličke crkve, da su dva sakra-

menta, sveti red i sveta ženidba, upravljeni prema izgradnji zajednice.

– Bračni parovi i obitelj već nešto čine za Crkvu samim time što žive svoje bračno i obiteljsko zajedništvo, time što slave Boga te svojoj djeci prenese osnovne pojmove o vjeri, Crkvi, sakramentima. Dokumenti kažu da to treba vrednovati kao pravu crkvenu službu – poručuje dr. Aračić.

Bilo bi idealno, napominje predavač, kada bi se tečajevi priprave za brak mogli spustiti na razinu župe te kada bi se s takvim susretima i edukacijama nastavilo i nakon stupanja u brak, kada je supružnicima takva pomoć daleko potrebna. Unatoč tome što je to za sada nemoguće zbog personalnih problema, to svakako treba biti cilj za skoru budućnost, poručuje dr. Aračić.

U drugom dijelu susreta radilo se po skupinama. Susret je završio zajedničkim plenumom. (H. T.)

Snimio: Duško Mirković

ŽUPA MARIJE KRALJICE I SVETOG JURJA U DAVORU

Davorčani su uvijek imali srca šira od slavonske ravnice

Piše: **Višnja Mikić** • Snimili: **Roberto Ivančić i Ivan Benić**

Nek' pjesme sad naše zaori poj,

Nek' slava je Bogu i Davoru mom...,

kaže, među ostalim himna župe Davor „Za vjeru otaca“. Ova župa s oko 2600 vjernika, s duboko življrenom vjerom i lijepim brojem duhovnih zvanja, osnovana je 1789. godine, a selo Davor, nekadašnji Svinjar, spominje se daleke 1670. godine. Župa je bila pod zaštitom sv. Jurja do 1958. godine kada on postaje drugi zaštitnik, a župa se stavlja pod zaštitu Marije Kraljice.

Davoračke obitelji nikad se nisu bojale života. Uvijek su ga rado primale iz Božje ruke. Vjernici su uvijek, pa i kroz vrijeme progona duhovnih vrijednosti, disali i živjeli punim vjerskim životom. I u doba komunizma, pred crkvom su igrali Božićno kolo, a dok su 1991. godine na prvoj crti bojišnice branitelji iz Davora, s krunicom oko vrata branili Hrvatsku, njihove majke su, na raskrižjima davoračkih ulica, ispred križeva, molile za sinove i mir. Plođovi tih molitava osjetе se i danas.

Vrijedni ministrandi

Brojni su sinovi Davora koji su se odazvali Božjem pozivu te danas rade na Gospodnjoj njivi, služeći Bogu i čovjeku. Među njima su biskup požeški, msgr. dr. Antun Škvorčević, zatim prof. dr. Tomislav Ivančić te svećenici Marko Pišonić, Branko Gelemanović, Pavao Filipović, Mladen Štivin, Antun Dević, fra Rajko Gelemanović, a iz Davora je i šest časnih sestara.

U župi su posebno aktivni ministrandi kojih je trenutačno 108. Njihov voditelj je Renato Ivančić, a suradnik u ministrantskoj zajednici je Ivan Benić. Nedavno su svoj rad i aktivnosti predstavili bogoslovima Požeške biskupije, budućim svećenicima na susretu u Velikoj. Da znaju osjećati

za potrebe drugih pokazali su kada su dio nagrade od 5.000 kuna, koju su dobili kao pobjednici natjecanja u veslanju čamcem, darovali za gradnju samostana časnih sestara. Novi ministrandi primaju se u zajednicu jednom godišnje i to u nedjelju Dobrog Pastira.

Župa se može pohvaliti web-stranicom, koju je imala među prima u biskupiji i koja je, sigurno, među najboljima. Aktivni su mladi vjernici, čitači, karitativna grupa, u župi postoji i knjižnica s oko 2000 knjiga i 1000 naslova.

Ljubav prema bližnjemu

Svoju vjeru i ljubav prema bližnjemu Davorci su pokazali puno puta u povijesti, a jedan od događaja koji će pamtitи Davor i rijeka Sava, banjalučki biskup Franjo Komarica, prečasni Stipo Josipović, tadašnji načelnik općine Alojz Jakirčević, ali i svaka obitelj u Davoru, svakako je egzodus Hrvata iz Banjalučka biskupije 1995. godine kad je Sava bila ruka spasa, a davorački čamci jedini način prelaska rijeke. Čamcima je kod Davora u kolovozu te godine prešlo više od 23000 ljudi. Mještani su tada prognanicima osigurali najnužnije: hranu, piće, zbrinuli majke s djecom, ali najvažnije je bilo veliko davoračko srce, šire od ravnice.

Župa je srce i duša Davora. Zna to vlč. Marijan Đukić, koji je nekoliko godina ovdje župnik. Mnogo radi i obogaćuje, ionako bogate aktivnosti koje se planiraju i realiziraju u Davoru tijekom liturgijske godine. Uređena je i crkva, izvana i iznutra, dovršeno uređenje njezinog okoliša, u kojem ima i zelenila i cvijeća, ali i križ podignut u znak zahvalnosti za Božju pomoć i veliko srce Davoraca 1995. godine. Moramo ovom prilikom reći i kako

Nek' slava je Bogu i Davoru mom

Crkveni zbor u Davoru osnovao je 1948. godine tadašnji župnik, vlč. Franjo Maček. Uz pedesetu objetnicu djelovanja, zbor je dobio i svoje ime: "Zbor sv. Cecilije župe Davor", a izdaje i prvi nosač zvuka pod nazivom „Nek' slava je Bogu i Davoru mom!“. Zalaganjem Ivice Brlića 2001. godine niče muški „Zbor sv. Jurja“. Danas aktivno radi pet zborova s oko 220 članova: dječji od 1. do 4. razreda, dječji stariji, od 4. do 8. razreda, zbor djevojaka i mlađih žena „Marisstella“, uz spomenuta dva – „Sv. Cecilije“ i „Sv. Jurja“. Pokojni Đuro Ivančić, svirao je šezdeset i tri godine orgulje, a za svoj trud i rad dobio zahvalnicu pape Ivana Pavla II. Sadašnja orguljašica je Marijana Jurčević.

su njegovi prethodnici, osobito vlč. franjo Maček i prečasni Stipo Josipović u Davor i njegov duhovni život utkali dio sebe, puno rada i vremena, na čemu su im Davorci zahvalni.

I u ovu godinu župa je ušla brojnim aktivnostima. Počelo je s trodnevnom duhovnom obnovom koju je vodio prof. dr. Tomislav Ivančić, a nastavilo se pohodom učenika petih razreda davoračke osnovne škole uz podršku vjeroučitelja, učitelja i ravnateljice škole uz Dan bolesnika bolesnim vjernicima župe.

◀ Davoračke obitelji nikad se nisu bojale života te je i danas župna crkva uvijek puna djece.

Biblijsko-arheološka muzejska zbirka u Franjevačkom samostanu u Černiku

Stvara se jedinstveni centar za Bibliju i Svetu Zemlju

Piše: Višnja Mikić

Snimila: Ivanka Herceg

Prof. dr. Tomislav Vuk godinama je pažljivo slagao muzejsku zbirku u černičkom samostanu.

Franjevački samostan u Černiku od 15. travnja 2005.g. kralji jedinstvena biblijsko-arheološka muzejska zbirka. Nositelj projekta je Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba, a idejni začetnik, prikupljač izložaka, voditelj rada i tvorac izložbe je černički sin, dr. Tomislav Vuk, profesor na Fakultetu biblijskih znanosti i arheologije Franjevačkog biblijskog učilišta u Jeruzalemu. Ova zbirka pruža značajan kulturni doprinos ne samo na mjesnoj i regionalnoj nego i na nacionalnoj razini, a vrijedan je prilog vjerskoj naobrazbi i religioznom razumijevanju među ljudima.

Arheološki predmeti s Bliskog istoka

– Prvi, arheološki dio izložbe ima muzejski karakter. Sastoje se od bogate zbirke autentičnih arheoloških predmeta koji potječu sa šireg područja Bliskog istoka, raspoređenih kronološki i tematski. Na ovaj način željelo se osvjetliti životno ozračje prostora, vremena, događaja i ljudi iz kojih je ponikla Biblija kao knjiga, kao izvor vjere, svjet-

nazora, kulture i civilizacije. Kod vjernika zbirka pobuđuje poseban osjećaj blizine i povezanosti sa Svetom Zemljom. Premašuje vrijeme i prostor koji nas od nje dijele - kaže prof. dr. Vuk.

Drugi dio prostora posvećen je samoj Bibliji i to najprije na originalnim jezicima – hebrejskom, aramejskom, grčkom i u drevnim prijevodima, s osobitim osvrtom na latinsku biblijsku tradiciju na kršćanskom Zapadu i kod nas. Ovdje je u prvom planu povijest prenošenja teksta: od najstarijih postojećih rukopisa – papirusa i kodeksa, zatim preko prvih tiskanih, pa do najnovijih znanstvenih kritičkih izdanja. Izlošci su knjige: originali i faksimilne preslike, npr. najznačajniji kodeksi

bile dostupne. Izložbeni fundus daje uvid u najvažnije prijevode biblijskih tekstova na hrvatski jezik.

Od jesenja je postav biblijskog dijela zbirke prilično promijenjen, a osnovna tema mu je povijest biblijskog teksta na originalnim jezicima, u drevnim prijevodima i na hrvatskom jeziku. Prikazana je povijest prenošenja biblijskog teksta, od najstarijih rukopisa do najnovijih znanstvenih izdanja, i to tematski. Čak je spomenuto i sve ono što zbirka ne sadrži ili što ne postoji u nekakvom reprint izdanju.

– Preuređen je dio postava koji se odnosi na izvorni hebrejski tekst Starog zavjeta, jer je u međuvremenu izašlo

hebrejske Biblije, zatim nekoliko tipičnih pučkih izdanja, ali i najznačajniji rukopisi i izdanja tekstova Starog i Novog zavjeta na grčkom.

Kako je Biblija ušla u hrvatski narod

Završni dio izložbe prikazuje kako je Biblija ušla u hrvatsku kulturnu baštinu i postala njezinim sastavnim dijelom i jednim od najvažnijih njezinih čimbenika. Izložena su najvažnija izdanja od 17. do 20.st. u originalu, a od starijih – faksimilne preslike, ukoliko postoje i ukoliko su

nekoliko svezaka znanstvenih izdanja. Pribavljeni je i jedna poliglota, izdanje na više jezika, koja je zapravo najstarije izdanje Novog zavjeta (iako formalno nije, jer je Novi zavjet na grčkom tiskan od 1514. do 1517., ali se čekalo tri godine s distribucijom do imprimatura Vatikana). Posebno je obogaćen dio zbirke koji se odnosi na početke hrvatske pismenosti te na ulaz biblijskog teksta u hrvatski jezik i kulturu. Zastupljeni su i hrvatski biblijski tekstovi na glagoljskom ili zapadno-ćiriličkom pismu, tzv. bosanci. Uvrštena su i izdanja liturgijskih tekstova, brevijara i lekcionara na glagoljici. Izašlo je i novo reprint izdanje prvog cjelovitog tiskanog Novog zavjeta na hrvatskom jeziku, na glagoljici iz 1562. i 1563. godine – objašnjava prof. Vuk.

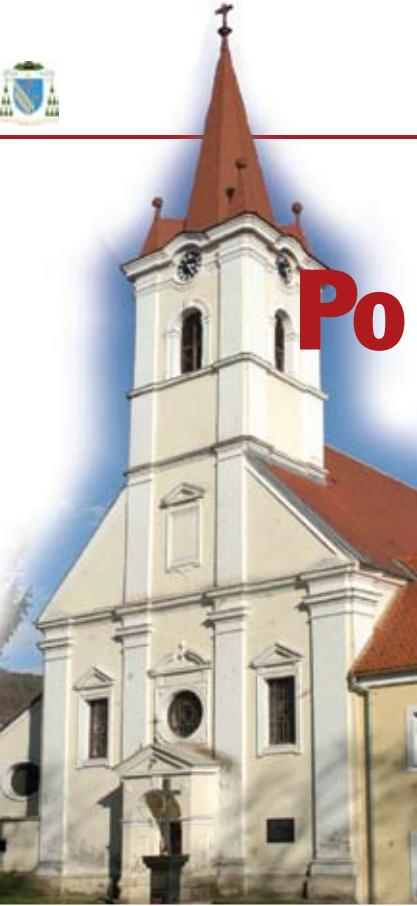
Dodata kako izložba postaje jezgro oko kojeg će se oblikovati jedan dokumentacijski centar za poznavanje Biblije i Svetе Zemlje. Već je dijelom pribavljen materijal za uspostavu knjižnice, videoteke, fotografskog i multimedijalnog arhiva. Postoje i logističke mogućnosti da se černički samostan razvije u mjesto održavanja skupova, predavanja i simpozija, biblijsko-pastoralnih i općekulturalnih sadržaja.

Snimila: Marija Lovrenc

Zagrebački Collegium pjevao u crkvi sv. Roka

Zagrebački zbor Collegium pro musica sacra nastupio je četvrte korizmene nedjelje u župnoj crkvi sv. Roka u Virovitici, gdje je animirao pjevanje na prijepodnevnoj misi koju je predvodio župnik fra Robert Perišić. Uz tradicionalne liturgijske pjesme tijekom mise, članovi zbora nakon euharistije održali su i meditativni koncert u kojem su pjesmama i kratkim meditacijama prošli kroz otajstvo križnog puta i muke Isusa Krista. (M. Lo.)

BAROKNA CRKVA ROĐENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U KUTJEVU

Po baroknom interijeru jedna od najbogatijih u Slavoniji

Piše: Mato Nosić

Što kod samostanske crkve upada u oči, njezina je izduženost. Istočni dio čini joj temelj starog cistercitskog hrama, a zapadni dio s portalom i zvonikom je dozid. Njega je uvjetovala širina isusovačke rezidencije na koju se crkva oslanja, tako da je portal ne samo likovno bogatsvo crkve nego daje ljepotu i samoj rezidenciji kao skladan završetak. Da to nije neobično, pokazuje nam i sam ulaz u rezidenciju izgrađen kao samostojeci rizalit sa završnom lukovicom tornja. Zvonik s lukovicom u isusovačko vrijeme nije bio iznad portala samostanske crkve. Kasnije je preoblikovan u tip zvonika s piridalnom kapom, kakav je ostao do danas. Portal karakteriziraju simetrično postavljeni pilastri, istaka ulaza s krovićem i skladnim zabatom te okulusi u narušenoj simetriji jer su na sjevernoj strani isusovci izgradili prostrani produžetak sakristije koji je prigušio vertikalnu zdanju i još više naglasio longitudinalnost zgrade, a na južnoj strani bilo je zbog rezidencije onemogućeno podizanje slična sadržaja. Prozori i prozorska ornamentika pored baroknih odaju već klice klasicističkog stila.

sjaj na neki način prati «akord» tame, staljan motiv barokne umjetnosti. Unatoč izduženom prostoru ritmičnost i koheziju snagu crkvi daju stupovi i pilasti te oltarne pale pomoćnih oltara s obje strane lađe. U kutjevačkoj baroknoj panorami najistaknutija je kasnorenansnsna slika čudotvorne Kutjevske Gospe koja je retušem i obnavljanjem izgubila na stilskoj izvornosti. Nju prate vrijedne slike i kipovi iz baroknog vremena s nezaobilaznim anđelima adorantima, u pravilu kao dio barokne oltarne ikonografije pa je ova crkva po građevinskim elementima interijera kao i svom mobilijaru zasigurno jedna od najbogatijih u Slavoniji.

Likovna raskoš glavnog oltara s istaknutom gloriolom, žljebastim pilastrima i stupovima te parovima svetačkih kipova

SKLADOST ISUSOVAČKE REZIDENCije

Kutjevačka rezidencija u građevinskom i stilskom smislu izraz je još naglašenije barokizacije – izraz čistog baroka. To odaje njezin nepravilan tloris u obliku slova U, raspored krila zgrade, rustični završeci uglova kao i čitav frontalni trakt s ulaznim tornjem, zgušnutim rasporedom otvora, okulusima potkrovila, kao i simetričnim rasporedom mansarda na samom krovu. Orginalni nacrti iz 18. st. pokazuju da je istočni dio zgrade bio obrubljen obrambenim zidom i branič-kulom na uglu spojenom sa sakristijom crkve. To što je stvarno stanje odudaralo u ovim pojedinostima od baroknoga kanona, posljedica je socijalnih nemira i previranja na našim prostorima tijekom gotovo cijelog 18. stoljeća. Na sreću, u to vrijeme u gospoštiji Kutjevo u kojoj su vladali uzorni odnosi između isusovačke braće i podložnika nije bilo nemira i razaranja. Kutjevački barokni anasambal ostao je u osnovi nedirnut i tijekom kasnije povijesti.

DUHOVNIK DR. ANTE MESSNER – SPORŠIĆ, POŽEŠKI PUTOPISAC I ZNANSTVENIK

Šutnja o svećeniku, profesoru i eruditu

Piše: Mato Nosić

Davno, u jednoj od putopisnih knjiga Ante Messnera Sporsića (*Po Italiji i Francuskoj*) među požutjelim listovima nađoh turistički letak s prikazom Dantjeova grada. Kako je taj putopisni dio imao i bogat »ex libris« vezan uz Firencu, kako je tekst bio podertavan i označavan, lako je bilo moguće da je nekom putniku po Italiji, Messnerova knjiga služila kao svojevrsni vademeum.

Danas više nije tako. Messner, koji je rođen u Požegi 1876. godine, a umro 1956. u Zagrebu, i u komunističkom razdoblju sustavno je i toliko potiskivan da se i ne pokušava aktualizirati. Dapače, sve donedavna, ako ne i danas, stajao je u jednoj lokalnoj kulturnoj ustanovi na izložbenom prostoru iskrivljen zapis njegova prezimena!

Putopisac i znanstvenik

Olako su, nadam se ne i definitivno, bačeni u »čitalačko trnje« Messnerovi putopisi po Skandinaviji, Italiji, Francuskoj, Bliskom istoku, po zemljama zapadne i južne crnomorske 'skitske' obale, strahotni dnevničarski spomeni s krvavog talijanskoga ratišta spram kojih su Krležine novele gotovo operete, njegovi etnografski i drugi znanstveni radovi u kojima se dotakao današnjih problema – ljudskog okoliša i održivo-

ga razvoja. Zabačen je i jedan nadasve plodan i društveno produktivan životni put svećenika koji postaje profesor naj-eminentnije hrvatske gimnazije svoga vremena, doktor znanosti, erudita s jednim ciljem da svoje znanje preda narodu iz kojega je potekao, jer je za puk, za vjernički narod bio nadasve, rekao bih, životno po svom duhovnom poslanju najdublje zainteresiran. Ta s mnogim svojim čitateljima on je u ne-prestanom dodiru – ponekad putujući gotovo po njihovoј želji!

Književnost u znaku svećeništva

Muk je o našem kleriku prekinuo akademik Dubravko Jelčić u svojoj divot knjizi eseja i portreta *Vallis aurea* već davne 1977. godine. Na žalost niti produhovljeno Jelčićeve pero, koje je silom društvenih uvjetovanosti stvorilo više prekrasan esej nego portret, nije Messnera izvuklo iz prašnjavih polica naših knjižnica.

I način Jelčićeva pisanja bio je gotovo zadan: gotovo u svakoj tematskoj jedinici neće propustiti primijetiti kako je ono što je Messner dobro napisao tako napisao usprkos tome što je bio svećenik, a ne zato što je bio svećenik! Tome nasuprot smatram da je mnoge najljepše stranice i misli zapisao upravo zato što je bio svećenik. Kako bi

Snimio: Duško Mirković

inače za pariški svijet mondenih i onaj beskućnika proročki mogao napisati: »Da, ima mnogo jadnika – jedni nemaju gdje skloniti svoju glavu, drugi opet nemaju gdje sklonuti svoju dušu! Kojima je teže?« Dakle, ne svećeništvo u znaku književnosti, nego književnost u znaku svećeništva!

Danas se putuje mnogo više i češće nego prije. Je li to kvaliteta putovanja jednog svećenika Messnera, učitelja Julija Kempfa, pjesnika Cirakija i drugih istaknutih požeških putnika koji mnogim povijesnim poveznicama doživljavaju domovinu u tudini, ali nažalost i tudinstvo u domovini? Zasigurno nije. Današnji putnik nema vremena da razgleda, promisli, usporedi, ocijeni, da doživi. Nema vremena učiti. Put postaje cilj samom sebi, a priča da je netko bio pod Južnim križem, kod hiperborejaca, pod piramidama samo je stvar prestiža i neka vrsta suvremenе dromomanije.

Zamašni rukopis o Požeštini

Za Messnera prevažno je istaći još nešto. Mada je kratko živio u rodnom kraju, do kraja života pisao je životno djelo – monografiju Požeštine – upravo većeg dijela onoga prostora koji obuhvaća naša Požeška biskupija (Požeška županija od 18. st. do 1952. g.). Ova strojopisna knjiga koja obuhvaća nekoliko stotina stranica čeka svoga nakladnika. Ona bi zasigurno upotpunila ono što imamo i na što smo ponosni – kapitalno djelo Julija Kempfa iz 1910. g. i požešku jubilejsku monografiju iz 1977. godine! Objaviti najuspješnije stranice Messnerovih putopisa i rečeni rukopis dobrom bi se vratio dug ovom zasluznom čovjeku. Duhovni dar njegova uma i srca, pripao bi svim suvremenicima, posebice mlađim naraštajima.

ZAŠTO JE RAT GROZAN?

Rat je veliki bič Božji. – Oslobodi nas, Bože, kuge, glada i rata!... Ne bi smetala junaku ni boj ni bitka, kad bi samo to rat bio. Ali rat je sustavno duševno i tjelesno mučenje. Tko je video ljudi u ovom stanju na Siefu, taj može tek shvatiti zašto je rat grozан... – Zbogom, ljudi! – Zbogom, zbogom, oče! – Doći ću i opet! – Dođite nam s misom! Umoliše kao prvu želju pobožni junaci. – Dođite nam, rekoše i nekatolici.

A kako ih ne bih opet pohodio? Išao bih za ovakvim patnicima svuda da ih utješim. Duše što pate bile su mi uvijek blizu, a ovo su bili naši ljudi, naši patnici, naši junaci, kakvih je rijetko još bilo na svijetu. (1915.-1918. Odlomci iz ratnih spomena)

MONIKA LUCIĆ, RAVNATELJICA LIPIČKE KNJIŽNICE, NAJBOLJA JE SPORTAŠICA LIPIKA

Bog je najčvršća točka u mom životu

Piše: Vesna Milković

Uova, pomalo turbulentna vremena, kada svi nekamo jure, puno toga stavljaju u sumnju i preispituju, mislim da mora biti jedna čvrsta točka koja će nas okupljati i davati nam snagu. Za mene je to oduvijek bio Bog i vjera u njega – kaže Monika Lucić, po mnogo čemu netipična dvadesetrogodišnja djevojka iz Lipika. Iako vrlo mlada, diplomirala je knjižničarstvo, hrvatski jezik i književnost, postala odmah ravnateljica pakračke knjižnice, a nedavno je proglašena i najboljom lipičkom športašicom za prošlu godinu.

– Obveza je zaista mnogo ali uz dobru organizaciju vremena na sve stignem. Što se tiče činjenice da sam odmah nakon diplomskog postala ravnateljica, bio je to stjecaj okolnosti jer se nakon odlaska bivšeg ravnatelja u mirovinu na natječaju tražila stručna osoba, a ovdje takvih nema. Tako se meni pružila prilika – skromno je kazala Monika.

Župska čitačica i ministrantica

Monika potječe iz vjerničke obitelji pa je tako, još kao mala djevojčica, s roditeljima i sestrom redovito odlazila u crkvu. – Išli smo na misu svake nedjelje i u vrijeme kada biti vjernik i nije baš bilo ‘popularno’. U našem kraju tada je među ministrantima bilo dosta djevojčica pa sam i ja neko vrijeme ministrala. Bila sam aktivna i među župskim čitačima, a odlazak u crkvu za mene je i sada sastavni dio moga života – dodala je Monika.

Sport, točnije rukomet, dio Monikine svakodnevice postao je u petom razredu osnovne škole. Prije desetak godina

Kada nam nešto ne ide od ruke ili nam se ružno desi, često se ljutimo na Boga i pitamo ga zašto nam to radi. No, ja ovako mislim - Bog nam je dao slobodnu volju i stoga moramo znati da smo često sami krivi za ono što nam se događa. U takvim trenucima treba bar samo na pet minuta ući u crkvu i pomoliti se, sigurna sam da će svima nakon toga biti bolje – poručuje Monika.

igrala je i trenirala za “Zvečeve” koje je u to vrijeme bilo u prvoj rukometnoj ligi ali je njen napredak zaustavila teška ozljeda. Jedno vrijeme je igrala i za “Daruvar” (treća rukometna liga) a prošle se godine vratila u svoj Lipik. Osim što igra (vratarka je), Monika i trenira mlade rukometare i rukometnice. Oni koji ju bolje poznaju kažu da je vrlo pozitivna, vrijedna i marljiva osoba pa je, kao takva, vođa na terenu, ali i izvan njega, te uzor mладим športašicama.

Molitva za strpljenje i toleranciju

Vozit će na dva kolosjeka sve dok jedno ne počne smetati drugome – istakla je kratko Monika. Što se tiče njenih vršnjaka, svima poručuje da se nakon školovanja vrate u svoj kraj. I sama je, kaže, dok je studirala u jednom trenutku pomislila kako će ostati u Osijeku, ali se nije pokajala što se vratila. Kao i svi mlađi, puna je planova – knjižnicu bi željela informatizirati a s rukometnim klubom ući u viši rang natjecanja. Na tom putu, kaže, neće zaboraviti ono u što najviše vjeruje pa je zato na kraju poručila mlađima: – Kada nam nešto ne ide od ruke ili nam se ružno desi, često se ljutimo na Boga i pitamo ga zašto nam to radi. No, ja ovako mislim – Bog

nam je dao slobodnu volju i stoga moramo znati da smo često sami krivi za ono što nam se događa. U takvim trenucima treba bar samo na pet minuta ući u crkvu i pomoliti se, sigurna sam da će svima nakon toga biti bolje. Osobno Boga najviše molim za zdravlje te za strpljenje i toleranciju jer smatram da su to najvažnije osobine za normalan hod kroz život – zaključila je Monika.

Molitva mi ulijeva snagu

Stipe Pletikosa, vratar hrvatske nogometne reprezentacije, o svojoj vjeri javno progovara i svjedoči. Vjera je, ističe, glavni izvor njegove snage. Prije svake se utakmice prekriži i kratko pomoli.

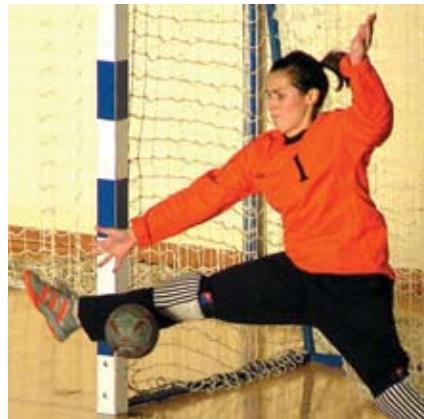
– Molitva me smiruje, ulijeva mi snagu i samopouzdanje. Prije utakmice zazovem Boga da bude uz mene i da me prati tijekom nastupa. U svaku utakmicu ulazim sa sportskom motivacijom, ali i silnom vjerom u Božju milost. Poslije nastupa zahvalim Mu, bez obzira pobijedimo li ili doživimo poraz. Uz vjeru, presudnu ulogu u formiranju mladoga čovjeka, pa tako i sportaša, igra obitelj. Stoga mladima savjetujem da se okrenu vjeri i svojoj obitelji. Kad je čovjek iskreni vjernik, onda nosi u sebi i sve ostale ljudske kvalitete – kazao je za jedan hrvatski časopis. (S.I.)

KMNL

Nakon šest kola Pakrac u vodstvu

Nakon šest odigranih kola Katoličke malonogometne lige (KMNL) Požeške biskupije ekipa pakračke župe je i dalje u vodstvu. Drugo mjesto nakon sraza s izravnim konkurentima zadržala je ekipa Župe bl. Alojzija Stepinca iz Novske, a treća je ekipa Župe sv. Leopolda Mandića iz Požege. Domaćini 11 ekipe u zadnja dva kola bila je Novska i Nova Gradiška. Prve dvije najbolje ekipe sudjelovat će na nacionalnoj završnici.

Prije svake utakmice igrači i suci okupljaju se u krug oko centra kako bi susret započeli molitvom. Osim za fizičke prekršaje, igrači se isključuju i za svaku psovku ili grubu riječ. Upravo zbog toga psovke su na ovakvim utakmicama prava rijetkost za razliku od nekih drugih športskih susreta. Cilj je Katoličke malonogometne lige, kako napominje njezin biskupijski voditelj Dubravko Kotorac, da se športsko druženje i natjecanje, koje okuplja mlade ljudi različita profila i dobi, prenose poruke kršćanskih vrijednosti. (H.T.)

Korizmena duhovna obnova za redovnice Požeške biskupije

Nije svaka ljudska patnja spasonosna

Pišu: Silvija Ivanković i Ljiljana Marić

Snimio: Duško Mirković

Duhovnu obnovu koja je završila misnim slavljem u crkvi sv. Lovre vodio je fra Mirko Bobaš.

Tko se Bogu pusti da ga pokreće, taj ima budućnost! Istaknuo je to fra Mirko Bobaš, voditelj korizmene duhovne obnove za redovnice Požeške biskupije, koja je održana 8. ožujka u Dvorani bl. Alojzija Stepinca. Nakon molitve Trećeg časa fra Bobaš je govorio o otajstvu patnje ističući kako nije svaka ljudska patnja spasonosna. Ona može biti tek put u spasenje, ili u propast. Odgovorno promisli, pozvao je redovnice, prihvataš li križ života. Korizma je, naglasio je, vrijeme hodočašća koje, oslonimo li se na Božje namisli i planove, uvijek ide ususret životu. Najpotpunije ćemo živjeti ako ne zatvaramo svoje srce radostima i patnjama, a to nije moguće mlakim srcem. Mlakost srca, istaknuo je, ne vodi

do križa, do kamena odvaljena s groba. Kakvo je tvoje srce, takve su ti misli, riječi i djela, poručio je fra Bobaš.

Kako odgovaramo na križ?

U razmatranju nad tekstrom iz Lukina evanđelja o Isusovu razapinjanju na križ u društvu dvojice razbojnika, fra Bobaš je naglasio Isusovu uronjenost u život svakoga čovjeka, bez razlike. On dijeli ljudsku sudbinu i u najgorim trenucima, svoju realnu sudbinu veže uz stvarne zločince. Upozorio je na razliku njihova odgovora na križ. Dok se razbojnik s lijeva poistovjećuje s onima koji su ga osudili, ponavlja njihovu porugu, razbojnik s desne Isuse strane odbacuje masku zla i odriče se samoopravdanja. Trenutak obraćenja događa se kada otkrijemo kakav je Bog i kad sebe spoznajemo u Božjem svjetlu. Istaknuo je i razliku Isusova odgovora - na porugu lijevog razbojnika šuti, dok na molitvu desnoga odmah odgovara.

Fra Bobaš se u svom razmatranju dotaknuo i oproštenja. Oproštenje se, naglasio je, ne događa u susretu s onima koji su nas uvrijedili, nego dolazi iz odnosa s Ocem.

U protivnom, ono je nova poruga i novi nesporazum. I mi, kao i ljevi razbojnik, možemo biti zatvoreni za spasenje. Tajna ljudskog srca, naglasio je, leži u slobodi.

Čijoj riječi danas vjerujemo

Nakon pokorničkog bogoslužja i ispovijedi u crkvi sv. Lovre biskup mons. dr. Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje. U propovijedi biskup je kazao kako je korizma vrijeme vježbanja u slušanju Božje riječi te u osluškivanju i propitivanju sebe samog.

-Čijoj riječi danas čovjek može vjerovati? Ako je u Isusu Kristu nastupio onaj koji je jednak i isti s Ocem, onda je sve ono što je netko od nas ljudi rekao beznačajno. Za nas je presudno ono što je Bog rekao. Drage sestre u ovakvom svjetu kao što je naš gdje mediji proizvode neke istine pa čak žele proizvesti i istinu o čovjeku silno je važno biti sabrane duše pred sobom samim, pred životom i Bogom te sebe povjeriti Isusu Kristu i njegovoj riječi – poručio je biskup Škvorčević.

Duhovna obnova molitvenih zajednica Krv Kristove

Dajmo Bogu mjesto u našem životu

Duhovna obnova molitvenih Zajednica Krv Kristove na temu «Savez u Krvi Kristovoj» održana je 3. ožujka u novogradiškoj župi Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije. Vodila ju je časnica sestra Karolina Miljak, voditeljica Klanjateljica Krv Kristove u Novoj Gradiški. U organizaciji susreta na kojem je bilo 150 članova iz Banja Luke (Centar i Nazaret), Pitomače, Virovitice, Daruvara, Sirača i Okučana sudjelovale su i članice novogradiške molitvene Zajednice, a pomogle su i sestre Klementina i Berhmana. Potporu susretu dao je i župnik Perica Matanović koji je uputio riječi pozdrava te pjesmom sudjelovao u zajedničkom slavlju Boga.

Duhovnu obnovu molitvom je počela Slavica Medved, članica novogradiške molitvene Zajednice Krv Kristove, a potom je sestra Karolina Miljak govorila o temi.

- Smisao Saveza u Krvi Kristovoj je Božja ljubav. Savez kroz povijest Spasenja nije ništa drugo nego približavanje Boga čovjeku. Danas smo zaplijesnuti vrevom života, različitim situacijama, umnažanjem poslova. Ne možemo se sastati sa sobom i teško nalazimo minute osame da s Bogom podijelimo i doživimo tu Ljubav. Bog ne traži od nas nekakve dugačke molitve, klečanja satima, nego da ga u svagdašnjem hodu prepoznamo, da osjetimo da on kroz svoj Savez s nama hoda. Tada će, što god mi radili, međusobni odnosi s drugima, društveni i politički problemi poprimiti sasvim drugu fizionomiju jer ćemo u svemu tome Bogu dati mesta - naglasila je među ostalim sestra Karolina.

O cilju susreta dodala je kako je on uvijek zajedništvo. Dakle da stavimo na okup ono što smo svi živjeli kroz jedan period pojedinačno i da se obogatimo. Krv Kristova je ona koja nas iznutra čini novima, koja iznutra čini zajedništvo među nama. U drugom dijelu članice molitvenih Zajednica svjedočile su o dojmovima i snazi ovog susreta. Duhovna obnova trajala je cijelo nedjeljno poslijepodne, a završila zajedničkim klanjanjem pred Presvetim i svetom misom. (Višnja Mikić)

Kako se uči praštati

Učenici Katoličke klasične gimnazije u Požegi priredili su 13. ožujka u Dvorani sv. Terezije korizmeno meditativno – glazbeni program pod nazivom »Učimo praštati«. Nakon pozdravnih riječi ravnatelja Gimnazije vlc. Pavla Filipovića učenici su program počeli razmišljanjem »Vечernji susret« Zlatku Sudcu te nastavili s psalmom 51 na latinskom i staroslavenskom jeziku, meditacijom »put milosti i praštanja« koja je popraćena pjesmom Stabat Mater dolorosa te završili istinitom pričom o praštanju i pomirenju. U programu je sudjelovao zbor mladih kojeg vodi i uz gitaru prati vjeroučitelj Robert Begić.

Na kraju je gimnazijalcima riječi zahvale za njihov prvi javni istup s vjersko-kulturnim programom zahvalio biskup mons. dr. Antun Škvorčević. Posebno je pohvalio njihov nastup s tekstovima na latinskom jeziku ističući da je učenje latinskog jezika u njihovoj gimnaziji povezano i s usvajanjem određenog duha koji je u njega utisnut što je posebno obogaćenje.

- Raduje me što ste za sadržaj programa izabrali temu praštanja. Naime, čovjek biće tjelesnih i umnih sposobnosti, kojima se on služi na različite načine, također je i biće duhovnih moći, čije vježbanje treba naći svoje mjesto u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji. Praštanje je čovjekova duhovna moć, dar Božji kojim poput njega postaje veći od zla. Zbog toga mu je uz druge duhovne moći kao što su radost i ljubav potrebno posvetiti dovoljno pažnje – kazao je biskup poželjevši gimnazijalcima da se u pripravi za Uskrs posebno vježbaju u tome. (I.I.)

PAVLE PRIMORAC O KNJIZI "ŽIVOT S PAPOM"

Život s čovjekom koji je bio rođen za nebo

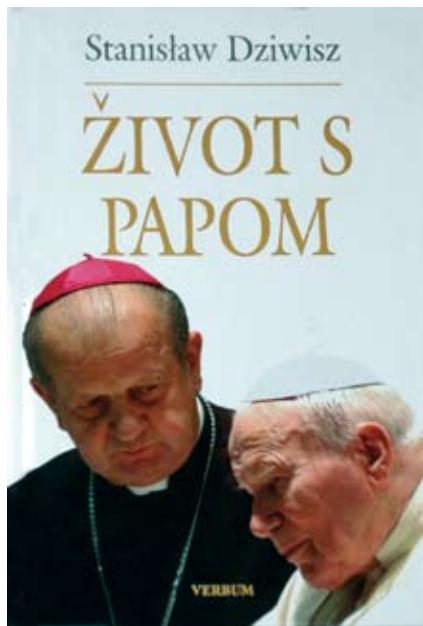
Da bi kršćanin mogao bolje upoznati Boga, izvora vlastite egzistencije, nužno je da ga traži u svojem svakodnevnom životu. Molitvi, činjenju dijela ljubavi, dubokom poštovanju prema drugoj osobi. Na taj način se, iz uronjenosti u ono Božje, stvara pozitivna energija koja može kvalitetno oplemeniti čovjeka. S druge strane, Boga možemo bolje upoznati i kroz osobe. Ako smo sa Božjim ljudima često povezani, ako ih viđamo svakodnevno, promatraju njihov život, možemo kroz te osobe dobro vidjeti da je riječ o onima koji žive po Božju. I kada doživimo lijepo iskustvo Boga, bilo u molitvi, bilo kroz drugu osobu, imamo potrebu to izreći u javnosti.

Papin život je bila 'radosna vijest'

Jedan od tih osoba koji je svoje iskustvo Boga i Božjega čovjeka izrekao u javnost jest Stanisław Dziwisz, dugogodišnji tajnik blagopokojnoga pape Ivana Pavla II. Napisavši knjigu «Život s Papom» on nije učinio ništa drugo nego ono lijepo iskustvo, prožeto Božjom ljubavlju satkao u svoju knjigu koja je izašla u izdanju Nakladničke kuće Verbum. Čovjek je kompleksno biće, tako da iz te slojevitosti imamo veliku poteškoću iščitavati jedni druge, jer smo ograničeni u duhu. Ali za ovu analizu pape Ivana Pavla II. od strane svojega tajnika trebalo je doista imati Duha Svetoga. Drugim riječima ova knjiga je toliko duboka. Ona opisuje iskustvo toga Pape do njegovoga pastoralnog djelovanja u Poljskoj kao krakovskog nadbiskupa i kardinala, do njegovih zadnjih trenutaka ovozemaljskog života i rođenja za nebo. Slobodno se može reći da je msgr. Dziwisz jedan od onih koji je intenzivno pratio Sv. Oca na njegovim putovanjima, duhovnim i antropološkim situacijama. Kao da ga je Duh Sveti nadahnuo da u tom divnom papi prepozna one vrijednosti koje bi trebalo proglašiti narodu kao jednu vrstu »radosne vijesti«.

Čovjek Božje blizine

Proničljivo i snažno pisac opisuje osobu toga karizmatskog Pape i njegovo djelovanje, počevši od početaka pastoralnoga djelovanja i služenja Kristu do papinskoga pontifikata. Dakle on opisuje vrijeme trpljenja i služenja u komunističkoj Poljskoj, aktivnost budućega Pape na Drugom vatikanskom saboru, trenutak atentata na Sv. Oca, njegova putovanja po svijetu, radikalna zauzetost za eku-

menizam i međureligijsko dijalog. Ma u toj knjizi zapravo ne stoji ništa što mi kršćani katolici ne bismo znali o Ivanu Pavlu II. Ali msgr. Dziwisz to iznosi na jedan tako dubok, tako lijep, tako lepršav, možemo reći vlastiti način. A to je mogao, jer je bio svakoga dana u Papinoj blizini, te je iz te blizine »pabirčio« ono što bi bilo korisno za ovu knjigu. Papin život bio je život teofilije (ljubavi prema Bogu) i filantropije (ljubavi prema čovjeku). I te stvarnosti su prisutne iz razloga što je Papa crpio snagu Božje ljubavi iz Krista.

Život koji je bio velika molitva

Msgr. Dziwisz, jest onaj koji je od blizine Sv. Oca također primio »nešto od njegova duha« kako, parafraziram, govori starozavjetna teologija. I upravo je to obogaćenje nadahnulo ovu knjigu. Snažna kristocentrčnost i ljubav prema čovjeku bila su jedina pravovjerja koja su papu Ivana Pavla II. držala i davali mu snagu. S kakvom ljubavlju je živio za Krista, tom istom ljubavlju napustio je ovozemaljski život, rodio se za nebo, i slobodno možemo reći, bacio se Isusu u naruče i zagrljio svoju nebesku Majku kojoj se cijelo vrijeme utjecao za vrijeme svojega ovozemaljskog života. Njegov život je do kraja bio velika molitva i predanost života Bogu. Upravo nam ono iskustvo Pape, koje je imao njegov tajnik msgr. Stanisław Dziwisz, donekle pomoglo da uživamo i nađemo mir u njegovoj predanosti Bogu. U tome nam je pomogla i pomoći će nam ova knjiga ako je budemo s poštovanjem i pozorno čitali.

NAJAVE

Uskršnji ponedjeljak, 24. ožujka 2008.

Biskup Antun Škvorčević pohodit će župu sv. Josipa u Slatini, predvoditi misno slavlje u 18 sati, pod kojim će krstiti malog Dominika, šesto dijete u obitelji Josipa i Daliborke Balog.

27. ožujka 2008.

U organizaciji Povjerenstva za duhovna zvanja održat će se jednodnevni susret ministranata osmoškolaca u Domu sv. Augustina u Velikoj. Prijava i informacije na mobitel 091/2595-695.

28. ožujka 2008.

U Domu sv. Augustina u Velikoj održat će se susret ministranata srednjoškolaca. Najave i informacije na mobitel 091/2595-695.

Nedjelja, 30. ožujka 2008.

Biskup dr. Antun Škvorčević predvodit će misno slavlje u župi Bezgrješnog Začeća BDM u Novoj Gradiški u 9 sati i krstit će Gabrijelu, peto dijete u obitelji Dejana i Mihaele Lekić.

6. travnja 2008.

U župnoj crkvi sv. Nikole u Pleternici biskup dr. Antun Škvorčević krstit će Marka, peto djeteta u obitelji Bože i Matije Pavić

3. svibnja 2008.

Hodočašće djece osnovnih škola u marijansko svetište Gospe od Utočišta u Voćin. Misno slavlje predvodit će biskup dr. Antun Škvorčević na kongresnom prostoru u 10 sati.

Biskupijsko hodočašće u Lurd

Drugo hodočašće vjernika Požeške biskupije u Lurd od 13. do 18. svibnja 2008. godine prigodom 150. obljetnice Gospinih ukazanja Bernardici u tom francuskom mjestu. Polazak je iz Požege preko Zagreba, te će među ostalim posjetiti Avignon, Carcassonne, Nicu i Padovu.

Zajedništvo

GLASNIK POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Mato Nosić

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Mato Nosić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Višnja Hudeček

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona d.o.o., Zagreb

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA:

Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega; Tel. 034-290-300;
fax. 034-274-295; e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Najljepše je u životu vršiti volju Božju

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Vršiti Božju volju je ono najljepše što čovjek može u životu učiniti, a to isto važi i za svećenika. Ako čovjek svoj posao radi s voljom i radošću onda i Bog pomaže – ističe preč. Stjepan Benić, najstariji svećenik naše biskupije koji je na Veliki petak navršio 95 godina života, od čega je skoro 72 godine svećenik. U mirovini je već 25 godina.

Rođen u Batrini kraj Nove Kapela 1913. godine za svećeničko zvanje se odlučio nakon što je u 7. razredu gimnazije u Glasniku Srca Isusova pročitao da se traže sjemeništari. Nakon 8. razreda, odnosno mature u Novoj Gradišći odlazi u sjemenište u Zagreb. Za svećenika ga je 1936. godine zaredio tadašnji nadbiskup Alojzije Stepinac čije ime nosi i ulica u kojoj danas živi.

Stepinac nas je hrabrio

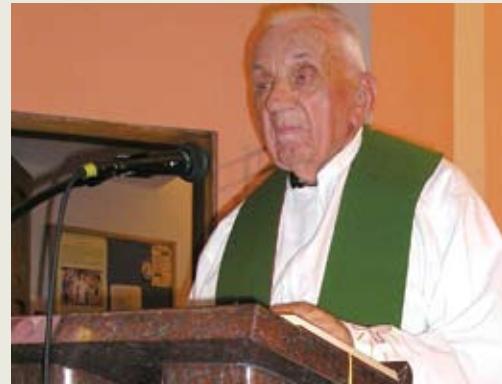
– Sjećam se njegovih pisama koje nam je potajno slao iz Krašića. U njima nas je bodrio i hrabrio da izdržimo patnje i pritiske koje su na nas vršile tadašnje komunističke vlasti, posebice oko učlanjenja u svećeničko društvo – kaže preč. Benić koji je na prvu kapelansku službu bio poslan u Novu Gradišku, a zatim u Mariju Bistricu. Za župnika u Stražemanu imenovan je 1940. godine. Tu je ostao do 1943. godine, a do kraja rata

bio je župnik u Starom Petrovom Selu.

– Nakon što je 16. travnja 1945. godine počelo bombardiranje mjesta, povukao sam se u selo Laze kako bi izbjegao doček partizana. Tamo sam skoro poginuo. Kada su digli most u zrak, od detonacije u kući gdje sam se skrивao, pala su teška vrata s tavana tik do mene. Navečer su u tu kuću došli partizani na večeru. Cijelo vrijeme sam bio u susjednoj sobi. Nakon večere htjeli su i prenosciti i to baš u sobi gdje sam se skrивao. Domaćica ih je ipak uvjerila da mogu spavati i tu gdje su jeli – prisjeća se preč. Benić koji se nakon dva tri dana vratio u svoju župu gdje je ostao do Velike Gospe.

U Jakšiću župnik 37 godina

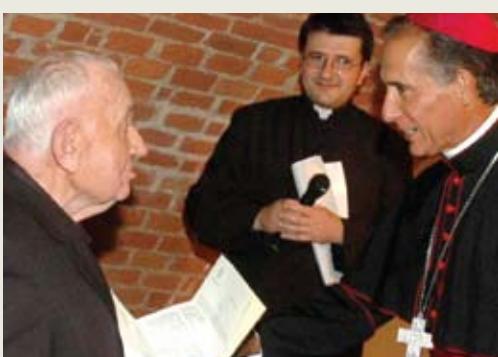
Te 1945. godine dolazi u novu župu Jakšić gdje ostaje sljedećih 37 godina, do 1982. kada je umrovljen. Iako je uvijek s radošću obavljao svoju svećeničku službu, dodaje, da to nakon rata nije bilo ni malo lako. Pazilo se na svaki župnikov korak i izgovoren riječ, kako bi se našao razlog da ga se strpa u zatvor gdje su završili i mnogi njegovi kolege ni krivi ni dužni. Sjeća se kako ga je glavni šef tadašnje milicije u Požegi zajedno sa svojom sekretaricom posjetio sedamdesetih godina jer je u kapeli u Tekiću služio misu 10. travnja. Ispitivali su ga zašto je baš toga dana tamo bila misa, a on ih je uvjerio da je to bila čista slučajnost. Naime u selu dulje vrijeme se neće moći služiti misa jer počinju radovi na proširenju kapele pa su to htjeli još jednom obaviti prije radova. Nije u to vrijeme bilo lako ni graditi nove crkve i slične ustanove jer se dozvola teško dobivala. Župnik je ipak uspio ishoditi dozvolu za gradnju samostana za časne sestre koje su 1973. godine došle u ovu župu obogativši njezin duhovni život. Svi zajedno pridonijeli su da je ova župa od dolaska župnika Benića dala sedam živućih svećenika i tri časne sestre.

Život bez televizije

Unatoč godinama, bolestima i fizičkoj slabosti župnik se još nada će na misna slavlja u župnu crkvu u kojoj je zadnji puta bio za Božić. Sadašnji župnik Josip Bogović redovito mu kući donosi svetu pričest.

– Malo je toplije vrijeme pa svakodnevno prošećem po dvorištu. Iako vidim samo na jedno oko još uvijek rado čitam, trenutno knjigu o pčelarstvu koju mi je posudio susjed koji ima pčele. Malo slušam radio, a televizor nikada nisam ni imao. Ako me baš nešto zanima, a to su uglavnom utakmice naše reprezentacije ili kada je dolazio papa, tada odem pogledati kod susjeda – kaže najdugovječniji jakšički župnik kojega njegovi župljani još uvijek rado posjećuju. Svake godine imendan mu dolazi čestitati i sam biskup mons. Antun Škvorčević koji mu je inače dodijelio srebrnu biskupijsku plaketu s Poveljom priznanja i zahvalnosti. U povodu njegove sedamdesete obljetnice svećeništva nuncij Francisco Xavier Lozano predao mu je čestitku koju je uputio papa Benedikt XVI. preko državnog tajnika kardinala Angela Sodana. U njoj stoji papina zahvala za velikodušno i dugo služenje Crkvi te za zaslужna djela učinjena na korist Božjem narodu kao i poseban apostolski blagoslov.

Stota s krunicom u ruci

Josipa Erjavac iz Poloja u veličkom je Domu za starije i nemoćne osobe u društvu kćeri jedinice i brojnih uzvanika, uz pjesmu, lijepe želje, tortu i svjećice proslavila svoj stoti rođendan.

– Baka je zajedno s kćeri i zetom u naš dom došla u kolovozu 1999. godine.

Malo slabije vidi i čuje, ali, nasreću, nema drugih zdravstvenih tegoba, a dane obično provodi s krunicom u ruci, iz koje, vjerujem, izvire njezina snaga i životna energija. Dok je mogla odlazila je na svete mise u našu kapelicu, a sada je svaki tjedan redovno pohađa svećenik, ispovijeda i pričešće – ispričala je Dragica Dvoraček, radno-okupacijska terapeutkinja. (S.I.)

Snimio: Tihomir Ivčetić